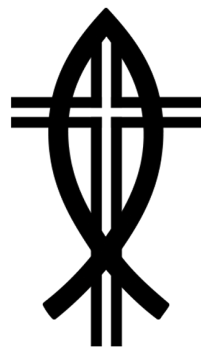

● For private circulation only

Book Post

<https://christianhistoricalsociety.in/>

கிநிஸ்தவ

வரலாற்றுச்

சுவடுகள்

● நவம்பர் 2023

திசை தெரியாமல் திகைக்காதிருக்க திருச்சபை வரலாறு தெரியவேண்டும்

● விலை : ரூ 60 ● இதழ் 42

Apostle of Tirunelveli

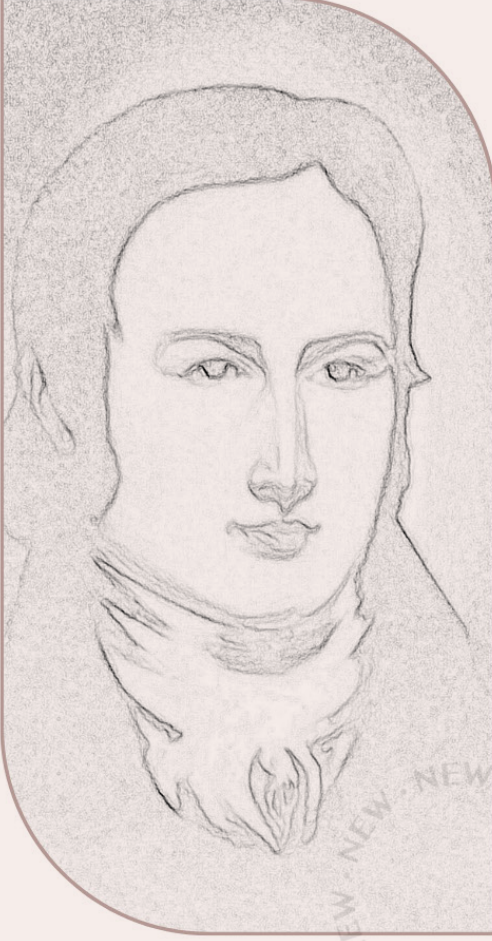

கர்த்தாவே உமக்குச் சீத்தமானால் எனக்கு
உதவியதருளும் உம்மால் அது கூடும், நான்
உம்முடையவன்.

rhenius

[HTTPS://CHRISTIANHISTORICALSOCIETY.IN/](https://christianhistoricalsociety.in/)

ஆசிரியரிடமிருந்து

தொடர்புக்கு

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,
கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,

பங்களாச் சுரண்டை-627859,

தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)

04633 290401, 91767 80001

ஆண்டவரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இனிதான நாமத்தில் வாழ்த்துக்கள்.

நெல்லை அப்போஸ்தலர் சார்லஸ் தியாப்பிலஸ் ஈவால்ட் ரேனியஸ் ஐயர் அவர்களின் சிறப்பிதழாக இவ்விதழ் அமைந்துள்ளது. தென் தமிழக பகுதியில் இவர் சாதியப் பாகுபாடுகளைப் போக்கி சமத்துவக் குடியிருப்புகளை உருவாக்கியதுடன் பெண்கள் கல்விக்கு முன்னின்று பள்ளிகளைத் தொடங்கியவர். சமூகத்திற்கு உதவும் பல சங்கங்களைத் தோற்றுவித்த ஒரு சமூக சீர்திருத்தவாதியாகவும் விளங்கின இவர் 7.7.1820 ஆம் ஆண்டு பாளையங்கோட்டைக்கு வந்து சேர்ந்த கனம் சி.டி.ஈ. இரேனியஸ் அவர்கள் 18 ஆண்டு காலங்களாக ஒருங்கிணைந்த திருநெல்வேலி மாவட்டத்தை மையமாக பணி செய்து 371 சபைகளை உருவாக்கியவர்.

அதுமாத்திரம் அல்லாமல் 5 ஆண்டுகளிலேயே 107 பள்ளிகளை நிறுவி பிள்ளைகள் கற்கும்படியாக ஐயர் அவர்கள் செய்த காரியமும் நமக்கு தெரியாமல் இல்லை. அவர் உருவாக்கிய சபைகள் 200 வது ஆண்டை கொண்டாடிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். 200 ஆண்டுகளாக பல வரலாறுகள், தேய்ந்தும், மறைந்தும் போன நிலையிலேயே இன்றைய சூழலில் திருச்சபை வளர்ச்சி என்ன? இன்றைய சமுதாய வளர்ச்சி என்ன? இப்படிப்பட்ட பல்வேறு கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்கும் விதமாக முதல் கட்ட பணியாக சபைகளை கள ஆய்வு செய்து வருகின்றோம்.

எனவே உறுப்பினர்கள், தொடர்ந்து வரலாற்றுச் சங்க பணிகளுக்காக ஜெபிக்கவும், வாசகர்கள் இம்மாத ஆய்விதழை நண்பர்கள், உறவினர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தவும் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். ஒவ்வொரு மாதமும் இவ்விதழை பிரிண்ட் செய்து வெளியிடுவதற்கு மிகுந்த பொருட்செலவுகள் உண்டு, மாத சந்தாவை புதுப்பித்து கொள்ளும்படி அன்புடன் நினைவுபடுத்துகின்றேன். முடிபுமானால் காணிக்கையாகவோ அல்லது நன்கொடையாகவோ கொடுத்து தாங்க அன்போடு கூட கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பராபரனின் பணியில்
Manna Selvakumar

அஜித் ரெக்ஸ்

வடிவமைப்பு

ரவீஷா செல்வகுமார்

ஆசிரியர்

+91 91767 80001

G Pay

இரேனியஸ் ஐயர் கல்லறை

வீரத்திற்கும், தியாகத்திற்கும், தீவிரமான மனோதிடத்திற்கும், ஆதாரமாக சொல்லப்படும் வரலாற்று நபர்களின் கல்லறைகளில் பல சிதைந்தும், பாழாய் கிடந்தாலும் அவை உணர்த்துவது ஒன்றே ஒன்றைத்தான். எளிதாக மறந்துபோகக்கூடிய இந்த வாழ்க்கையில் மக்களுக்காக, மக்களைச் சார்ந்து இயங்கிய சமய, அரசியல், வித்தகர்கள் ஒரு சிலரே கால ஓட்டத்தையும் தாண்டி என்றென்றும் நினைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களில் ஒருவர்தான் சங்கை சார்லஸ் தியோபிலஸ் ஈவால்ட் ரேனியஸ் (Rev. Charles Theophilus Ewald Rhenius -1790-1838). அவர் அந்த சமயத்தில் திருச்சபை அமைப்பிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டதால் கல்லறைத் தோட்டத்தில் அவரது உடல் புதைக்கப்பட அனுமதி கிடைக்கவில்லை, அதனால் அப்போது அவர் வீதியோரத்தில் புதைக்கப்பட்டாலும், அவரது கல்லறை இன்று ஒரு வணக்கஸ்தலமாக திருச்சபை பொறுப்பில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது.

மகத்துவம், உன்னதம், என்பதெல்லாம் ஒரு பரவசச் சொற்கள். தன் வாழ்வை, தன் இன்பத்தைப் புறந்தள்ளி, மானுட வர்க்கத்தின் சுக வாழ்விற்காக, சுதந்திர, சமத்துவத்திற்காக, மேன்மைக்காக, தம்மை அழித்துக்கொண்ட மானிட மகத்துவங்களின் தியாகம், வீரம், சத்தியம், ஆகியவை மானிடத்தின் பேரழகு!

மணா என்பவர் எழுதிய **'தமிழகத் தபங்கள்'** என்ற நூலிலிருந்துதான் திருநெல்வேலி அப்போஸ்தலன் சங்கை ரேனியஸ் ஐயரைப் பற்றியும், அவரது கல்லறையைப் பற்றியும், முதலில் அறிந்து கொண்டேன். தொடர்ந்த எனது தேடலில் அடைக்கலாபுரம், ரேனியஸ் ஐயர் தெரு, அதற்கும் சேலம் அஸ்தம்பட்டி, அடைக்கல நகருக்கான தொடர்பும் புலப்பட்டது.

1990 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதலாம் நாளிலே (1-1-1990)

சேலம் அஸ்தம்பட்டி அடைக்கல நகரில், CSI இம்மானுவேல் ஆலயத்தை ஒட்டி அமைந்த ரேனியஸ் ஐயர் தெருவில் முதல் வீட்டில் வசித்த பேராசிரியர் ஜே. ஹென்ஸ் ராஜ் அவர்கள் ஐயரின் 200 ஆவது பிறந்த நாளின் நினைவிற்காக எழுதிவெளியிட்ட ஒரு சிறிய புத்தகம் Booklet ' திருநெல்வேலி அப்போஸ்தலன் ரேனியஸ் போதகரின் ஊழியமும், சேலம் அடைக்கல நகரமும் - வரலாற்று ஆய்வு ' என்பது அன்று இது ஒரு கண்திறப்பு வெளியீடு.

அடைக்கலாபுரம் ரேனியஸ் ஐயர் தெரு:

பாளையங்கோட்டை முருகன் குறிச்சி பகுதியில் சித்த மருத்துவக் கல்லூரி அருகே அடைக்கலாபுரம் குடியிருப்பிற்கு முன்பாக இரும்பு கிராதி வேலைப் பாடுகளுக்குள் வெள்ளையாய் எழும்பி நிற்கும் கல்லறைகளில் பிரதானமானது சங்கை இரேனியஸ் ஐயரின் சிலிர்ப்பூட்டும் சரித்திரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் கல்லறை.

கல்லறையில் எழுதப்பட்டிருக்கும் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் கல்வெட்டுத் தமிழைப் படித்துப் பார்ப்போம் :

'சார்லிஸ் இரேனியஸ் ஐயரவர்கள் 1790ஆம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் 5ஆம் நாள் புருசிய தேசத்தில் பிறந்து, 1814 ஆம் வருஷம் சூலாயி மாதம் 4ஆம் நாள் சென்னை பட்டணத்திற் சேர்ந்து அத்திசையிலும் விசேஷமாகத் திருநெல்வேலி நாட்டிலும் சுவிசேஷத்தை தயிரியமாயும் உண்மையாயும் பிரசங்கித்து 1838 ஆம் வருஷம் சூன் மாதம் 5ஆம் தேதி வரைக்கும் நல்ல சேவகத்தைப் பண்ணி நித்திய சீராட்சியத்துக்குட்பட்டார்.

'நீதியென்னுங் கிரீடத்தை நீதியுள்ள நியாயாதிபதியாகிய கர்த்தர் அந்நாளிலே எனக்கு மாத்திரமல்ல அவர் பிரசன்னமாகுதலில் விரும்பின யாவருக்குந் தந்தருளுவார்.' - 2 தீமோ. 4 : 8

இப்பொழுது அவர் கல்லறை இருக்கிற தெரு ரேனியஸ் ஐயர் தெரு என்று அழைக்கப்படுகிறது. வண்ணாநிலவனின் ஒரு நாவல் இந்த தெரு பெயரிலே 'ரேனியஸ் ஐயர் தெரு' என்று வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. 'இரேனியஸ் - தமிழியல் முன்னோடி' என்ற தலைப்பில் நெல்லை மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பக்கலைக் கழகம் கி. பி. 2000ஆம் ஆண்டில் கருத்தரங்கு கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக அதை வெளியிட்டிருக்கிறது.

திருநெல்வேலி நாட்டிலே 18 ஆண்டு காலம் அவரது தன்னலமற்ற உழைப்பு அவருடைய மரணத்திற்கு அவ்வளவு பெருந்தீரள் மக்கள் கூட்டத்தை கூட்டியது. ஐரோப்பிய இராணுவ அதிகாரிகள், அரசாங்க அலுவலர்கள், வியாபாரப் பெருங்குடி மக்கள், பெரும் தனவந்தர்கள் என அனைவரும் நடந்தே அவரது சுவ உள்வலத்தில் வந்திருந்தனர். இந்த ஐயரது கல்லறையை திருநெல்வேலி நாட்டில் ஊழியம் செய்த உபதேசிமார்களும், சபை ஊழியர்களும், ஐயரின் இந்திய மற்றும் ஐரோப்பிய நண்பர்களும் சேர்ந்து கட்டி எழுப்பி உள்ளார்கள்.

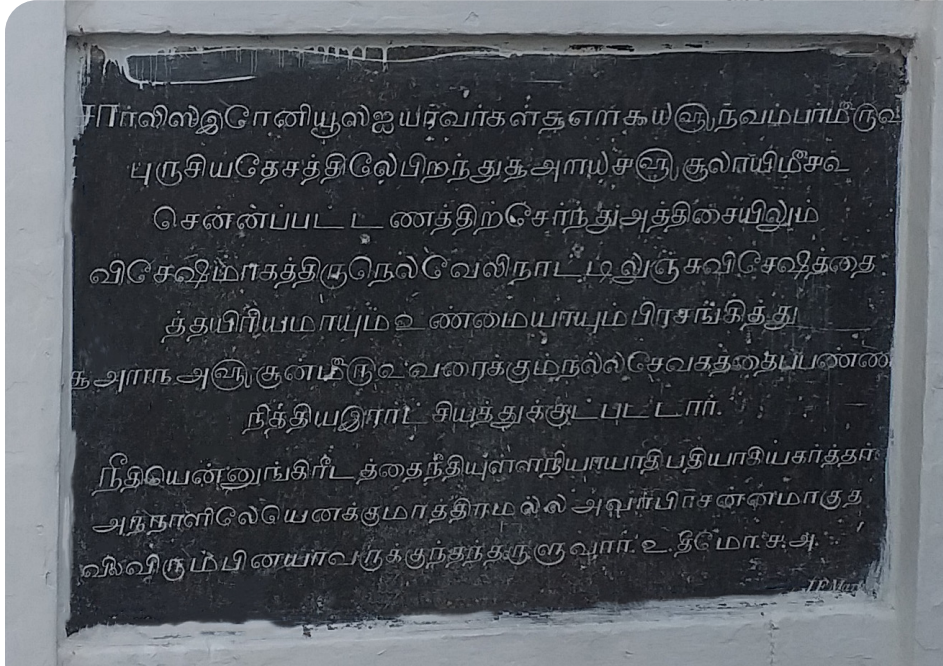
இவரது கல்லறை J. J. காட்டன் என்பார் எழுதிய 'List of In-

இந்த சாதீய உணர்வுகள் மாணவர்கள் மத்தியில் இருப்பதை ஏற்றுக்கொள்ள உடன்படாத ஐயர் பள்ளிக்கூடத்தை உடனடியாக மூடிவிட்டார். நிலைமை சரியான இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே பள்ளிக்கூடத்தை அவர் திறந்தார். தமிழ்பேசும் மக்கள் மத்தியில் நிலவும் சாதீ வித்தியாசத்தை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்று அடிக்கடி தனது ஊழியர்களுக்கு உபதேசிப்பதும், கடிதங்கள் எழுதுவதும் அவரது இயல்பாக இருந்தது.

1832ல் 'புமி சாஸ்திரம்' என்ற தமிழில் எழுந்த முதல் அறிவியல் நூலை எழுதி வெளியிட்டது மாத்திரமல்லாது, சங்கை பெப்ரீசியஸ் ஐயரின் பைபிள் மொழிபெயர்ப்பிற்கு மாற்றாக 'புதிய ஏற்பாட்டை மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார்.

தடம் பதித்த நித்திய நினைவு :

விதவைகளை ஆதரிப்பதற்காகவே ஒரு சங்கத்தைத் தொடங்கியவர் என்பது மட்டுமல்ல, சுவீசேஷ ஊழியப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த தனது கணவனை இழந்த கைம்பெண்களுக்கும் அந்த மிஷன் ஸ்தாபனங்களிலிருந்து ஜீவனாம்சம் பெற்றுத் தந்தவர் சங்கை ரேனியஸ் ஐயர்.

'திக்கற்ற பிள்ளைகளும், விதவைகளும், படுகிற உபத்திரவத்திலே அவர்களை விசாரிக்கிறதும், உகைத்தால் கறைபடாதபடிக்குத் தன்னைக் காத்துக் கொள்ளுகிறதும், பிதாவாகிய தேவனுக்கு முன்பாக மாசில்லாத சுத்தமான பக்தியாயிருக்கிறது.' - யாக்கோபு 1: 27.

திருநெல்வேலி மற்றும் பாளையங்கோட்டை மாநகர்களிலும் அவைகளைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களிலும் 120 க்கும் மேற்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களையும், 371 க்கும் அதிகமான திருச்சபைகளையும், தனது 18 ஆண்டுகள் ஊழியப்பாதையில் சாதித்த சங்கை ரேனியஸ் ஐயர் தனது 48 ஆவது வயதில் மரித்து பாளை மண்ணில் விதைக்கப்பட்டு

scriptions on Tombs or Monuments in Madras - possessing historical or Archaeological interest, Vol. 2, edited by Rao Bahadur Dr. B. S. Baliga, Madras, 1946. ' என்ற புத்தகத்தில் Rhenius Tomb at Palamcottah என்ற தலைப்பில் (பக்கம் 255) குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

185 ஆண்டுகளாக இந்த அவரது நினைவிடம் கர்த்தரின் 'சுவீசேஷத்தை தைரியமாயும், உண்மையாயும், பிரசிக்கித்தவர் ' இவர் என்று அறிவித்து வருகிறது.

சாதீயத்துடன் சமரசம் செய்து கொள்ளாத போக்கு:

பாளையங்கோட்டையில் இவரால் துவக்கப்பட்ட பள்ளியில் ஒரு சிக்கல் முளைத்தது. தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் அங்கு படித்ததால், உயர்சாதீயைச் சேர்ந்த ஏழு மாணவர்கள், அவர்களுடன் சேர்ந்து அமரவும், சாப்பிடவும் மறுத்து விட்டார்கள்.

ஐக்கியமானார். பாளை மாநகரின் இருதயம் போன்ற அடைக்கலாபுரத்தில் ஐயரின் குடும்ப கல்லறைத் தோட்டம் இதற்கெல்லாம் ஒரு சாட்சி. இந்த நவம்பர் மாதம் ஐயரின் 233ஆவது பிறந்த நாளை நினைவுகூரும் நாம் அவரின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவோம்.

மனிதர்கள் மறைந்து விடுகிறார்கள். ஆனால் உன்னதமான சிலரின் வாழ்வு நிலைத்திருக்கிறது. அவர்களின் சாதனைகள் வரலாற்றின் ஏடுகளில் பதிந்திருக்கிறது. கால ஓட்டம் என்ற வரலாற்றின் மணலில் அவர்களின் அடிச்சுவடுகள் நமக்கு முன்னோடியாக, முன்மாதிரியாக, வழிகாட்டும் ஒளி ஜோதியாக திகழ்கிறது.

சேலம் வரலாற்றுச் சங்கம்
ஜே. பர்னாஸ்

ரேனியஸ் எனும்...

Rev. D. அகஸ்டஸ் பால்,
உடையார்குளம்

ரணிபாயும் நெல்லை சீமைக்கு
தசமையிலிருந்து வந்த தவப்புதல்வனே!
உகன் வருகையால் ஒளி பெற்றோம்.
காண்பதெல்லாம் தெய்வமென்று
நம்பி இருந்த முன்னோர்க்கு
நெய்தல்தைக் காட்டியதால்
தெளிவுபெற்றோம்.
ச்சபைக்குச் சென்று இருந்து
எருச்சபை வரலாற்றைத் தோண்டினாலும்
குனிவேராய் நீ இருக்கிறாய்
ஆதிய கிறித்தவருக்கு அமைதி கொடுத்துவிட
புதிய கிராமங்கள் தோற்றுவித்தாய்
கழ் உனதை இன்றும் பேச
வைத்தாய்
கிராமங்கள் தோறும் பள்ளி கண்டாய்
உம சந்ததி வளர அல்ல
எம் சந்ததி இறையரசு செல்ல
எமியை கற்க தமிழர் இங்கு தடுமாற
தங்கிருந்தோ வந்த நீ தமிழை கற்று
எமியில் சாதனை படைத்து
தவிட்டாய்.
பிற சமய மக்களுடன் கலந்துரையாடி
பிமய உரையாடலுக்கு வழிவகுத்து
சிறைப் புகழைப் பரவ விட்டாய்.
இம்மை வாழ்விக்க வந்த நீ
எம் குடும்பத்தை விட்டதை எண்ணி
உனக்குள் வியந்து
எநோக்குகிறேன்.
இருபது ஆண்டுகள் இறைப்பணியில்
இசயற்கரிய செயலை செய்துவிட்டு

ம்பணியை முடித்துக்கொண்டாய்
உசபை வளர்க்க நீ உழைத்தாய்
சண்ணாது உறங்காது பணி செய்தாய்
உநர்வாகம் உன்னைத் தண்டித்த
நீநியாயமென்ன?
கல்லை உனதைத் தாண்டும்போதெல்லாம்
பாறுமையாய் நானும் பார்த்ததுண்டு
உன்னைப்போல் பணியாற்ற இயலாமையால்
உரனியஸ் என்னும் உன் நாமத்தை
உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு சூட்டி மகிழ்ந்து
உனமும் உன்னை
திநினைவுகூறுகிறோம்.
ஆயங்கள் தோறும் உம் பெயர் சொல்லி
சுரித்திர நாயகன் நீ யென்று
சுரித்திரம் படைக்க அழைப்பு விடுக்கிறோம்.
சுண்டும் நீ வரப்போவதில்லை
சுனால் நீ கடந்த பாதைகளில்
ஆன் பின்னே நாங்கள்
உதொடர்கிறோம்.
காதுமை மணி சாகாவிட்டால் தனித்திருக்கும்
சுத்ததேயாகில் மிகுந்த பெலன் தரும்
இயேசுவின் மொழியை உண்மையாக்கி
இவிட்டாய்
இறையரசில் நீ இருப்பது திண்ணம்
இண்ணி நாங்கள் உவகை கொண்டு
இறையரசிற்கு மக்களை நடத்துகிறோம்.
இயேசுவின் உண்மை சீடன் நீயென்று
இயாழ்ந்து காட்டி மறைந்து விட்டாய்
இன்றுமும் என்றும் நினைக்க
இவைத்தாய்.

கண்டறியப்பட்ட பண்டிதரின் வியாசம்

ந. சூரிய மூர்த்தி,
முனைவர் யட்ட ஆய்வாளர்,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

“தாகத்திற்குதவாத கடல்நீரை மேகமானது கிரகித்து உலகத்தார் உண்ணத் தகுதியுள்ள சுத்த ஜலமாக வருஷிப்பது போல அறிவுடைய பெரியோர் இதில் காணும் குறைகளையும் நிறையுடையவைகளாக்குவாரென்று துணிந்தே இவைகளைச் சொல்லத்துணிந்தேன்.

கிளைகளிலும் இலைகளிலும் துரட்டிமுட்களையுடைய ரோஜா, ராஸ்பரி முதலிய செடிகளை அதில் கிடைக்கும் புஷ்பத்தையும் பழத்தையும் உத்தேசித்து அதைப்பேணுவார்போல தாங்களும் என் வார்த்தைகளை அங்கீகரிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உலகில் சிறப்புற்றோங்கிய கலைகளில் யாவராலும் பெருமையாகக் கொண்டாடப்படுவது சங்கீதமே. இந்தியாவின் சங்கீதத்தில் வழங்கி வரும் சுருதிகள் இன்னிவ்வென்று சொல்லும் சில வித்வசிரோமணிகளின் அபிப்பிராயங்கள் ஒன்றற்கொன்று ஒவ்வாமல் பலபலவாயிருக்கின்றன. அவர்களில் சிலர், தாங்கள் எழுதும் புஸ்தகத்தில் இவைகள் இந்துஸ்தானி சங்கீதத்திற்கேயுரிய சுருதிகளென்று திட்டமாப்ச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், அவ்விந்துஸ்தானி சங்கீதத்துக்குரிய சுருதிகளைத் தாங்கள் சாரங்கதேவர் முறைப்படி கண்டுபிடித்தோமென்று சொல்வது, முற்றும் ஒவ்வாத காரியம். அப்படிப்பட்ட சுருதிமுறைகளைத் தென்னிந்திய சங்கீதத்தில் வழங்கிவரும் சுருதிகள் என்று சிலர் சாதிக்கிறார்கள். ஆகையால் தென்னிந்திய சங்கீதத்தின் மகிமையை அறியாத சிலருக்கு உண்டாயிருக்கும் சந்தேகத்தை நீக்குவதற்கென்றே இந்நூல் எழுதப்பட்டது.

இப்பரதகண்டம் மிக விலாசமாய் இயற்கை அமைப்பின் செல்வம் யாவும் நிறைந்துள்ள தேசமாயிருந்ததினால் பலபல ராஜ்யத்தாரும் பல பல ஜாதியாரும் விரும்பக்கூடியதாயும் தங்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களை விருத்தி செய்வதற்கேற்ற உத்தமஸ்தலமாயுமிருந்ததென்று நாம் அறிவோம். இது காலக்கிரமத்தில், பற்பல ஜாதியாரும் மார்க்கத்தாரும் பாலைக்காரரும் தங்கும்படியான இடமாயிற்று. அவர்கள் தங்கள் தங்களுக்குரிய மதங்களையும் சாஸ்திரங்களையுமே இங்கு விருத்தி பண்ணினதினால் இவ்விந்தியாவின் பூர்வகலைகள் வரவர ஆதரிப்பாரற்றுப் போயின. வெகு பூர்வமாயுள்ள கலைகள் சில முழுதும் மறைந்து போயின. வேறு சில பழங்கதைகள்போற் சொல்லப்படுகின்றன. மற்றும் சில தமக்குரிய ஆதார விதிகளும் நூல்களும் அழிந்து குற்றுயிராய் நிற்கின்றன. அவைகளுள்

சங்கீதமும் ஒன்றென்று மிகவும் விசனத்தோடு சொல்ல வேண்டியதாயிருக்கிறது.

இயற்கையாய் உண்டான இவ்வாபத்தோடு, எடுத்து நிறுத்த வந்த சிலரால் சந்தேகம் ஒன்றுக்குப் பத்தாகிச் சங்கீத சாஸ்திரமானது கலக்க மிகுந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. காலக்கிரமத்தில் இப்படிப்பட்ட தவறுகள் ஒன்றோடொன்று கலந்து விதி தப்பி வழங்குவதினால் இதுதான் சாஸ்திரப் பிரமாணமென்று நிச்சயம் சொல்லக்கூடாத நிலைக்கு வருவது இயல்பே.

என்றாலும், அவரவர் தங்கள் தங்கள் பரம்பரைக்குப் போதித்து வரும் கீதமுறைமை நெடுநாள் நீடித்திருக்க வேண்டுமானால் பூர்வமுறைகளையும் கீதங்களையும் நுட்பமாய் ஆராய்ச்சிசெய்து, அவைகளுக்குரிய பொதுவிதி சிறப்பு

விதிகளை விபரமாக பின்னடியாருக்கு எளிதில் விளங்கத்தக்கதாக எழுதிவைத்தல் வேண்டும். மற்றப்படி அவைகள் நிலைத்திராமல் ஒன்றோடொன்று கலந்து யாசிப்பவன் பை போல் நவதானிய பாத்திரமாகிவிடும்.

அப்படிச் சீரழிந்த ஒன்றைப் பழையபடி நன்னிலைக்குக்கொண்டு வருவதும் ஒழுங்கு ஏற்படுத்துவதும் மிகவும் கஷ்டமான காரியமாம். இந்தியாவின் சங்கீதத்தில் மிகவும் அருமையானதென்று மற்றவரால் கொண்டாடப்படும் தென்னிந்திய சங்கீதமானது இந்துஸ்தானி, பார்சி முதலியவைகளின் கலப்பால், மார்க்கமாகிய வரன்முறை இழுந்து பெரும்பாலும் தேசிகமாகி சந்தேகிக்கத் தகுந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறது.

சங்கீதத்தைப்பற்றி எழுதிய நூல்களுள் அகஸ்தியர் நாரதர் முதலிய மகான்களால் செய்யப்பட்ட அகத்தியம், பஞ்சபாரதீயம், பெருநாரை, பெருங்குருகு, முதலிய தமிழ்ப் பூர்வநூல்களும், இன்றைக்குச் சுமார் 8000-வருஷங்களுக்குமுன், முதல் ஊழியின் இறுதியில் அழிந்து போயின. தென்மதுரை கடல்கொள்ளப்பட்ட காலத்தில் அழிந்து போன பலநூல்கள் போக மீதியான சில நூல்களும் கபாடபுரம் கடலாலழிக்கப்பட்ட காலத்தில் அழிந்து போயின. பூர்வ சங்கீத நூல்களில் எஞ்சிநின்ற சில சூத்திரங்கள் இன்றைக்குச் சுமார் 1800-வருஷங்களுக்கு முன்னுள்ள பழைய தமிழ்நூல்களிலும் அவற்றின் உரைகளிலும் காணப்படுகின்றனவேயன்றி, முற்றும் ஆதியோடந்தமாய்த் தெரிந்து கொள்ளக்கூடியதாயில்லை. இருந்தாலும் அச்சூத்திரங்களை உற்று நோக்குகையில் சங்கீதம் ஒருகாலத்தில் மிக உன்னதமான நிலையிலிருந்ததாகத் தெரிகிறது.

இதுதவிர, சமஸ்கிருத பாஷையில் மிகவும் பாண்டித்தியமுடையவரும் காஸ்மீர் தேசவாசியுமாகிய சாரங்கதேவரால், இன்றைக்குச் சுமார் 700-வருஷங்களுக்குமுன் எழுதப்பட்டுள்ள 'சங்கீதரத்னாகரம்' என்னும் நூலே இந்திய சங்கீதத்தைத் தெரிவிக்கும் முக்கிய நூலாக எண்ணப்பட்டு வருகிறது. இந்நூலை எழுதினவரும், தமக்கு 700-வருஷங்களுக்கு முன்னுள்ள பரதர் எழுதிய நூலை மேற்கோளாக அனுசரித்து எழுதினதாகச் சொல்லுகிறார். அதுவும் பிரமபுத்திரராகிய நாரதருடைய முறையையும் வாய்புத்திரரான அநுமார் அல்லது ஆஞ்சநேயர் முறைகளையும் அனுசரித்து எழுதப்பட்டதாயிருக்க வேண்டும்.

வீணாகான விநோதினியாகிய சரஸ்வதி தேவியாரும், பிரமபுத்திரரான நாரதரும், வாயுகுமாரனான ஆஞ்சநேயரும், வைணிக சிரோமணிகளென்று நாமெல்லோருமறிவோம். 'சங்கீத ரத்னாகரம்' எழுதிய சாரங்கதேவருக்குப்பின் 'சுரமேளகாளாந்தி' எழுதிய ராமாமாத்தியாரும் 'ராகவிபோதம்' எழுதிய சோமநாதரும், 'சங்கீதபாரிஜாதம்' எழுதிய அகோபிலரும், 'சங்கீதரத்னாகரம்' என்னும் நூலை அனுசரித்தே எழுதியிருக்கிறதாகச் சொல்லப்படுகிறது. என்றாலும், சுருதி விஷயத்தில் சில அபிப்பிராய பேதமிருக்கிறதாய்த் தெரிகிறது. அப்படி எழுதப்பட்ட நூல்களில் சங்கீதத்திற்குதவியான தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி முதலிய வாத்தியங்களின் லக்ஷணங்களை மிக விரிவாகச்

சொல்லியிருந்தாலும், சங்கீதத்திற்கு முக்கிய ஆதாரமான சுருதிகளைப்பற்றித் திட்டமாய் அறிந்துகொள்ள ஏதுவில்லாமல் எழுதியிருக்கிறது. அவ்விஷயமாய் அவர்களால் எழுதப்பட்ட சொற்ப பாகமும் அநேகம்பேர் வெவ்வேறு விதமாகத் தம்மத் அறிவுக்கேற்றபடி பொருள் செய்துகொள்ளக் கூடியதாயிருக்கிறது.

முதல் நூலுக்குப் பின்னுள்ள நூல்கள், வேறுசில அபிப்பிராயங்களையும் கலந்து சொல்வதாகவும் தெரிகிறது. தற்காலத்தில் இந்திய சங்கீதத்தில் பிரீதியுள்ள சிலர் தெற்கு, வடக்கு, கிழக்கு, மேற்கு என்ற நாலுதிசையார் வழங்கும் கீதங்களையும் ஒன்றுசேர்த்து, அவைகளில் வரும் சுரங்களையே இந்திய சங்கீதத்தின் சுருதிகளென்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவரையும் இந்திய சங்கீதத்தின் சுருதிகளைப்பற்றி, 'சங்கீதரத்னாகரம்' செய்த சாரங்கதேவர், 'ஸ்வரமேளகாளாந்தி' எழுதிய ராமாமாத்தியார், 'ராகவிபோதம்' எழுதிய சோமநாதர் 'சங்கீதபாரிஜாதம்' செய்த அகோபிலர், Poona Gayan Samaj Honorary Secretary சகஸ்ரபுத்தி, இந்திய சங்கீதவிருத்திக்காக மிகவும் பிரயாசையெடுத்துக் கொண்ட Sir Rajah Surendra Mohana Tagore, Mr. கோபால்ராவ் கணபதிராவ் பார்வ் அவர்களும், Dr. பண்டார்கார் அவர்களும், Retired Deputy Collector K. B. Deval அவர்களும், Belgaum E. Clements C. S. துரையவர்களும், School Inspector Rao Bahadur C. Nagoji Rao அவர்களும், கர்நாடக சங்கீதத்தை English staff notation ல் கொண்டுவரும்படி பிரயாசையெடுத்துக் கொண்ட A. M. சின்னசாமி முதலியார், M. A. அவர்களும், பிரம்மஸ்ரீ பிரதாப ராமசாமி பாகவதரவர்களும், பிரம்மஸ்ரீ பஞ்சபாகேசபாகவதரவர்களும், பிரம்மஸ்ரீ S. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியவர்களும் எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எழுதியவற்றுள் ஒன்றற்கொன்று ஒவ்வாதிருப்பதையறிந்தே இதை எழுதத் துணிந்தேன்.

தென்னிந்திய சங்கீதத்தின் பெருமையையும் அழகையும் விஸ்தாரத்தையும் பழுமையையும் விவரித்துச்சொல்ல, நான் எம்மாத்திரம்? அநேக வருஷங்களாகச் செய்துவந்த வெகு நுட்பமான ஆராய்ச்சியின் மேல் தென்னிந்திய சங்கீதத்தில் வழங்கிவரும் சுருதிகள் வெகு முக்கியமானவையென்றும், புதிதாக ஒருராகம் உண்டாக்கவும் பழுமையான ஒன்றைத் திருத்திக் கொள்ளவும்கூடிய இராகவிதிகளடங்கிய ரகசியம் மேலானதென்றும் இவ்விரண்டும் மறைந்தபின் தென்னிந்திய சங்கீதம் விருதியடையாமல் குன்றிப்போனதென்றும் அறிந்தேன். நான் அறிந்த சில ரகசியங்களை வெளிப்படுத்தியும், இதுபோல் மற்றவர்கள் சங்கீத விஷயமாய்த் தெரிவிக்கும் உண்மைகளைச் சபையோர் அறியப் பிரசங்கீதமும் தென்னிந்திய சங்கீதத்தை முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற ஆவலுடன் சங்கீத வித்யா மகாஜன சங்கம் என்ற ஒரு சபையும் கூட்டினேன். கனவான்களே, நான் இப்படிச் சொல்லுவதை மன்னிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ராகங்களையும் ராகங்களில் வழங்கிவரும் சுருதிகளையும் நிச்சயம் செய்துகொண்டு வருகையில் கர்நாடக சங்கீதத்திற்கே முழுதும் ஒவ்வாததான துவாவிம்சதி சுருதிகளென்று தாங்கள் நினைக்கும் சில ஒழுங்கற்ற சுரஸ்தானங்களைப் பலர் சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். தங்கள் அனுபோகத்தில் பாடிவரும் சுரஸ்தானங்கள் இன்னவென்று அறிய

முயற்சிக்காத சில வித்வசி ரோமணிகளுக்கு, சமஸ்கிருதத்தில் பயிற்சியுள்ள மற்றவர்கள் சுருதியைப்பற்றி செய்யும் ஆடம்பரம், மிகவும் மயக்கத்தையுண்டாக்கி, தென்னிந்திய சங்கீதத்தின் மேன்மையை அழித்துவிட ஏதுவாயிருக்குமென்று நினைத்து எழுதினேன்.

சுருதியைப்பற்றி இதன் முன்னெழுதிய Mr. Deval, Mr. Clements, Mr. Bandarkar, Sir Rajah Surendra Mohana Tagore முதலிய வடதேச கனவான்கள் தாங்கள் எழுதிய சுருதிகள் இந்துஸ்தானி சங்கீதத்திற்கே என்று சொல்வதினால் அவைகளைப் பற்றி நான் கொஞ்சமாவது ஆகேஷிக்கவில்லை. ஆனால், இது சாரங்கதேவருடைய அபிப்பிராயமென்று அவர்கள் சொல்வதை நான் முற்றும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

இந்துஸ்தானி கீதத்திற்கு எழுதியதாகச் சொல்லப்படும் மேற்கண்ட கனவான்களின் சுருதிகளைச் சற்றேறக்குறைய அப்படியே எடுத்துக்கொண்டு இவைகளே கர்நாடக சங்கீதத்தில் வழங்கிவருகிற சுருதிகளென்று சொல்லும் சில கனவான்களின் சந்தேகங்களை நீக்கி, தென்னிந்திய சங்கீதத்தில் வழங்கிவரும் சுருதிகளின் யதார்த்த நிலையை எல்லோரும் அறிந்து கொள்ளவேண்டுமென்றே இது முக்கிமாய் எழுதப்பட்டது.

உள்ளதை உள்ளதென்று சொல்வது கடினமல்ல. ஆனால், உள்ளது அறிந்துகொள்ள முடியாமல் மெலிந்துநிற்கும் ஆபத்தான நிலையில், அதனை அறிந்ததுபோல் நடத்து உரைக்கும் பொய்வார்த்தையும் தீங்கு விளைவிக்குமெயென்று அனுதாபப்பட்டு விரித்தெழுத நேரிட்டது.

ஒரு ராகத்தின் ஆரோகணம், அவரோகணங்கள் வக்கீர் வர்ஜிய பேதங்களுடையவாயிருந்தாலும் ஒரே சுருதியுள்ள சுராங்களாக வரவேண்டுமென்ற மார்க்க விதியிருக்க, ஆரோகணத்திலொரு சுருதியும் அவரோகணத்தில் வேறொரு சுருதியுமாகப் படித்து கர்நாடக சுத்தத்தைப் பாழ்படுத்திக்கொண்டு வருகிறவர்கள். தங்கள் பழகிய சில அபசுரத்துக்குத்தகுந்த விதமாய் ஆரோகணத்திலொன்றும் அவரோகணத்திலொன்றுமாகவரும் துவாவிம்சதி சுருதிகளின் முறையையும் சேர்த்துக்கொண்டால், கர்நாடக சங்கீதத்திற்கு வேறென்ன அர்த்தம் வேண்டும்! பரம்பரையாய்க் கேள்வி மூலமாய்க் காப்பாற்றப்பட்டு வரும் தென்னிந்திய சங்கீதத்தைக் கற்றுவரும் வித்வசி ரோமணிகளுக்கு

சுருதிகளைப்பற்றி இனி ஒருக்காலும் கலக்கம் உண்டாகாதிருக்க வேண்டுமென்பதே இந்நூலின் முக்கியநோக்கம்.

சுருதியைப்பற்றித் தற்காலத்தவர் அபிப்பிராயம் சாரங்கதேவரின் அபிப்பிராயத்திற்கு முழுதும் ஒத்ததல்லவென்று முதல்முதல் நிச்சயம் செய்துகொண்டு, அதன்பின் தென்னிந்திய சங்கீதத்தில் வழங்கிவரும் சுருதிகளை நிச்சயம்செய்து, மேற்காட்டியவர்கள் சொல்லும் சுருதிகள் அவைகளுக்கு ஒத்துவராவென்று தள்ளவேண்டும். தென்னிந்திய சங்கீதத்தில் வழங்கிவரும் சுருதிகள், மிக நுட்பமானவைகளும் யாவராலும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய கீரமமுடையவைகளுமாயிருக்கின்றன வென்று நாம் அறியலாம். அவைகள் மிகப் பூர்வமானவைகளென்றும், நம் முன்னோரபிப்பிராயத்திற்குப் பொருந்தியவைகளென்றும் தற்கால நாகரீகத்திற்கும் இனி எக்காலத்திலும் வரக்கூடிய தேர்ச்சிக்கும் மேலானவைகளென்றும் நாம் காண்போம். ஆகையினால், அவைகளின் பூர்வத்தையும் மேன்மையையும்பற்றிச் சரித்திர சம்பந்தமாய்ச் சிலகாரியம் நாம் தெரிந்துகொள்வது மிக அவசியம். சங்கீத விஷயத்தில் நான் அறிந்த சிற்சில விஷயங்களைப் பற்பல புத்தகங்களாக வெளியிட நினைத்து எழுதிவருகிறேன். அவைகளில் சுருதிவிஷயம் மிக முக்கியமானதால் அதையே முதற்புத்தகமாக்கிக்கொள்ள நேரிட்டது.

இந்த மிக நீண்ட வியாசம் (கட்டுரை) இசைத்தமிழ்ப் பெரியோன் திரு. ஆபிரகாம் பண்டிதரவர்களுடையது. ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பக்கங்களாலான இசைத்தமிழ் பற்றிய மிக நுணுக்கமான ஆய்வுக் கருத்துகளை எடுத்துரைக்கும் 'கருணாமிருத சாகரம்' என்னும் கடலில் இடம்பெறாத தவறிவிட்ட முத்து இவ்வியாசம். எந்தத் தரவும் விடுபடாமல் துல்லியமாகத் தனது நூலில் இடம்பெறச் செய்யும் பண்டிதரின் விசாலமான பார்வையில் இது அகப்படாமல் போனது ஆச்சரியமே. என்றாலும் ஏன் இடம்பெறாமல் போனது என்பதை எவ்வழியானும் சிந்தித்துப் பார்க்கையில் ஒரு முடிபிற்கே மனம் துணிகிறது. காரணம், 'இவ்வியாசமே கருணாமிர்த சாகர இரண்டாம் பாகத்தின் சுருக்கம்' என்பதே. 24 சுருதிமுறையே சரி என்கிற முடிபினைப் பலரது கருத்துகளோடு ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்து நிறுவிய இரண்டாம் பாகம் என்னும் பெரு விருட்சத்தின் சிறுவிதை.

(இதனை விரித்து எழுதியதே இரண்டாம் பாகம் என்னும் காரணத்தால் பண்டிதர் இதனை இடம்பெறச் செய்யாமல் இருந்திருக்கலாம்.)

1914-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் இராமநாதபுரம் சேதுபதி அரண்மனையில் நடைபெற்ற மதுரை நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பதின்மூன்றாம் வருடக்கூட்டத்தில் படிக்கப்பட்டுள்ளது. 'துவாவிம்சதி சுருதியின் பொதுக்குறிப்பு' என்னும் தலைப்பில் வெளிவந்துள்ளது இவ்வியாசம். அச்சங்கத்தாரால் நடத்தப்பட்டுவரும் 'செந்தமிழ்' இதழில் 'இது மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதின்மூன்றாம் வருடக்கூட்டத்தில் வாசிக்கப்பெற்றது' என்னும் குறிப்போடு

வெளிவந்துள்ளது இவ்வியாசம். ஆனால் வெளியானது கூட்டம் நடந்துமுடிந்து கிட்டத்தட்ட நான்கைந்து மாதங்கள் கழித்து 1914 செப்டம்பர் - அக்டோபர் இதழில்.

1912-ஆம் ஆண்டு மே-27 அன்று தொடங்கப்பட்ட தஞ்சை, சங்கீத வித்யா மகாஜன சங்கம் ஏழு கான்பரென்ஸுகளை நடத்தியுள்ளது. முதல் ஆறு கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டு வியாசங்கள் வாசித்தவர்களைப் பற்றிய தகவல்களைச் 'சங்கீத சம்பந்தமான வியாசம் வாசித்தவர்கள்' என்னும் தலைப்பில் தமது முதற்புத்தகத்தின் முதற்பாகத்தில் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். அதில் பண்டிதரும் 'துவாவிம்சதி சுருதி பொதுக்குறிப்பு' என்னும் தலைப்பில் வியாசம் வாசித்த தகவலையும் உடன் தந்துள்ளார். இது மட்டுமன்றி 'சங்கீதத்தின் உயர்வு, சங்கீதத்தின் பூர்வீகம்' என்னும் தலைப்புகளிலும் வியாசம் வாசித்த தகவலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

ஆனால் இவற்றை எந்தெந்த கான்பிரன்ஸுகளில் வாசித்தார் என்பதைத் துல்லியமாக அறிய இயலவில்லை. 'துவாவிம்சதி சுருதியன் பொதுக்குறிப்பு' என்னும் தலைப்பிலமைந்த வியாசம் மட்டும் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதின்மூன்றாம் வருடக்கூட்டத்தில் வாசிக்கப்பெற்றது என்பதைப் பெறமுடிவதனால் ஓரளவு அதன் காலத்தை அனுமானிக்க முடிகிறது. பண்டிதருடைய சங்கீத வித்யா மகாஜன சங்கம் 1914-ஆம் ஆண்டு இரண்டு கான்பிரன்ஸுகளைக் கூட்டியுள்ளது. ஐந்தாவது கான்பிரன்ஸ் ஏப்ரலிலும் ஆறாவது கான்பிரன்ஸ் அக்டோபரிலும் நடைபெற்றுள்ளது. தமிழ்ச்சங்கத்தின் கூட்டம் அதே ஆண்டு மே மாதம் நடைபெற்றிருப்பதனால் இந்த இரண்டு கான்பிரன்ஸுகளில் ஏதேனும் ஒன்றில்தான் வாசித்திருக்க வேண்டும் என்று எண்ண இடம் தருகிறதேயொழிய இவைகளில்தான் வாசிக்கப்பட்டன என்பதை அறுதியிட்டுக் கூறும் வாய்ப்பை நல்கவில்லை (முன் நடைபெற்ற கான்பிரன்ஸுகளிலும் வாசிக்கப்பட்டிருக்கலாம்). ஐந்து, ஆறாம் கான்பிரன்ஸுகள் என்று கணக்கில் கொண்டாலும் இவ்வியாசம் முதலில் நான்காம் தமிழ்ச்சங்கத்தில் வாசிக்கப்பட்டதா இல்லை சங்கீத வித்யா மகாஜன சங்கத்தில் வாசிக்கப்பட்டதா என்பதையும் அறிய இயலாத காலக்குழப்பத்தில்தான் கொண்டுசென்று விடுகிறது.

'துவாவிம்சதி சுருதியன் பொதுக்குறிப்பு' என்னும் கட்டுரையைத் தொடர்ந்து அடுத்து வெளியான அக்டோபர் - நவம்பர் இதழிலும் பண்டிதரின் மற்றொரு கட்டுரையும் பிரசுரமாகியிருக்கின்றது. அதுதான் 'சங்கீதத்தின் பெருமையும் அதன் உற்பத்தியும்' என்னும் தலைப்பிலமைந்த கட்டுரை. இரண்டும் பதின்மூன்றாம் வருடக்கூட்டத்தில் ஒன்றாக வாசிக்கப்பட்டு காலம் கடந்து அடுத்தடுத்த இதழ்களில் வெளியாகியிருக்கின்றன. இதே பெயரில் இக்கட்டுரை கருணாமிருத சாகரத்தின் தோற்றுவாயாக நூலின் தொடக்கத்திலேயே அமைந்துள்ளது. சிற்சிலபாடவேறுபாடுகளைத் தவிர பெரிய மாற்றங்கள் இல்லை.

மேலும் குறிப்பிடத்தக்க செய்தி என்னவென்றால் இக்கட்டுரை ஏற்கனவே 'செந்தமிழ்' இதழில் வெளியான தகவலைப் பண்டிதர் புத்தகத்தில் தரவில்லை. ஆனால் 'இந்தியாவின் சங்கீதம்' என்னும் பெயரில் நூலுள் அமைந்த

கட்டுரை ஏற்கனவே செந்தமிழ், சுதேசமித்திரன், Hindu முதலான பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பியிருந்த தகவலை (அதன் தமிழ் மற்றும் ஆங்கில வடிவங்களோடு) காலம் குறிப்பிடாமல் தெரிவித்திருந்தார். இக்கட்டுரை வெளிவந்தது 1910-ஆம் ஆண்டு 'செந்தமிழ்' இதழ் மார்ச்சுமீயில். ஆனால் புத்தகம் வெளிவந்தது 1917-ஆம் ஆண்டு. ஏறத்தாழ 7 ஆண்டு இடைவெளி. இவ்விடைவெளியை நோக்குங்கால் மற்ற இரண்டு கட்டுரைகளைவிட காலத்தால் முந்தியதாக இப்போதைக்கு இக்கட்டுரையே அமைகிறது.

கருணாமிருத சாகரத்தின் முதற்புத்தகத்தின் இறுதியில் 1916-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 19, 20 ஆகிய தேதிகளில் கூட்டப்பட்ட ஏழாவது கான்பிரன்ஸின் நடவடிக்கைகளைப் புள்ளி விவரத்தோடு தெரிவித்திருக்கும் வகையில் மற்ற கான்பிரன்ஸுகளையும் தெரிவித்திருந்தால் இவ்வியாசத்தின் காலத்தை உறுதியாக உரைக்கும் வழி கிடைத்திருக்கும். இல்லையெனில் ஒவ்வொரு கான்பிரன்ஸுகளைப் பற்றியும் அவ்வப்போது வெளியிட்டிருக்கும் ரிப்போர்டுகள் கிடைத்திருந்தாலும் இதற்கு வழியுண்டாகியிருக்கும்.

ஒவ்வொரு சங்கீத வித்யா மகாஜன சங்கக் கூட்டத்தின்போதும் அவற்றின் நடவடிக்கைகளை அச்சடித்து வைக்கும் வழக்கம் இருந்துள்ளதை புத்தகத்தின் இரண்டாம் பாகத்தில் அங்கங்கே இடம்பெறும் குறிப்புகளால் அறியமுடிகிறது. மற்றவர்களின் கருத்துகளை எடுத்துக்காட்டும் வேளையில் பல இடங்களிலும் ஆறு கான்பிரன்ஸுகளின் ரிப்போர்ட்டுகளையும் பக்க எண்களோடு மேற்கோள் காட்டியிருப்பதால் அவற்றை அச்சடித்து வைக்கும் வழக்கம் இருந்தது உறுதியாகிறது. (காண்க: 'சங்கீத வித்யா மகாஜன சங்கம் 2-ஆவது கான்பிரன்ஸ் ரிப்போர்ட் பக்கம் 43' என்று முதற்புத்தகத்தின் முதற்பதிப்பு பக்.325-ல் இடம்பெற்றுள்ளது) ஆனால் அவற்றைப் பெறமுடியாமல் போனது பேரிழப்பே.

மேலும் பண்டிதர் நான்காம் தமிழ்ச்சங்கக் கூட்டத்திற்கு நேரடியாகச் சென்று இவ்வியாசத்தை வாசித்தாரா, பதின்மூன்றாம் வருடக்கூட்டத்தில் 18-05-1914 (18-05-1915 எனத் தவறாக செந்தமிழ் இதழில் அச்சாகியுள்ளது) அன்று அக்கிராசனம் வகித்த உ. வே. சா. தலைமையில் வாசிக்கப்பட்டதா, வருடக்கூட்டம் ஒருநாள்தான் நடைபெற்றதா போன்ற கேள்விகளுக்கான விடைகளைக் கண்டறிய முடியவில்லை. அடுத்தடுத்த ஆய்வுகளில் அவை தெரியவரலாம்.

இப்படிப் பல விடைதெரியாத கேள்விகளும் சிக்கல்களும் இருந்தாலும் நூற்றாண்டு கடந்து கண்டறியப்பட்ட இவ்வியாசம் பண்டிதரின் பணிகள் இன்னும் முழுமையான வெளிச்சத்தைப் பெறாமல் இருக்கிறது என்கிற குறிப்பையே நமக்குத் தருகிறது. பிற்காலத்தில் செய்யப்படும் ஆய்வுகளினாலும் அதனால் கண்டறியப்படும் முடிபுகளினாலும் மேலும் இது துலக்கம் பெறலாம். ஏதோ என் சிற்றறிவிற் கு எட்டிய வகையில் எழுத முற்பட்ட இதில் ஏதேனும் பிழைகள் இருப்பின் அதனைச் சான்றோர் பெருமக்கள் பொறுத்து, தெரிவிக்கவேண்டுகிறேன். அடுத்தடுத்த தேடல்களுக்கும் ஆய்வுகளுக்கும் அது துணையாக இருக்கும் என்றும் நம்புகின்றேன்.

ரேனியஸ் ஐயரின்

வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு

கொள்கைகள்

இரா. சாந்தி

மொழிபெயர்ப்பு உலகமொழிகளுக்கிடையில் ஒருங்கிணைந்த தொடர்பினை ஏற்படுத்துகிறது. ஐரோப்பியரின் இந்திய வருகைக்குப் பின்னர், தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியான இலக்கியப் படைப்புகள் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவியுள்ளன. உலக மக்களிடையே ஒருங்கிணைந்த தொடர்பினை உருவாக்குவதில் மொழிபெயர்ப்பு பெரும் பங்கு வகிக்கிறது. மொழிபெயர்ப்பு என்றே மொழிபெயர்ப்பு என்பது படிப்பவர்களுக்கு தெரியாதிருக்கும்படி மொழிபெயர்த்தல் வேண்டும். மொழிபெயர்ப்பில் சொற்கள் முதன்மையானவை அல்ல. அவை உணர்த்தும் பொருளே முதன்மையானது. மூலக் கருத்துச் சிதைபுறாமல் அமைய வேண்டும்.

ஆய்வு முறை

ரேனியஸ் ஐயரின் வேதாகம மொழிபெயர்ப்புக் கொள்கைகளை ஆய்வு இந்த கட்டுரையின் பொருண்மையாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆய்வின் முதற்கட்டமாக மொழிபெயர்ப்பு என்பதன் பொருள், தமிழில் செய்வதே மொழிபெயர்ப்பின் வளர்ச்சி, மொழிபெயர்ப்பாளன் திறன்கள் ஆகியவை விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. பின்னர் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பின் வளர்ச்சி விளக்கப்பட்டுள்ளன. அதனைத் தொடர்ந்து ஐரோப்பியர் வருகையையும் மொழிபெயர்ப்பையும், பற்றி கூறப்படுகின்றன. மொழிபெயர்ப்பு குறித்த பல்வேறு பார்வைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. இறுதியாக ரேனியஸ் ஐயரின் வேதாகமக் கொள்கைகளும், கருத்துகளும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

மொழிபெயர்ப்பு என்பதன் பொருள்

ஒரு மொழியிலிருந்து எண்ணங்களையும் கருத்துக்களையும் அறிவியல் செய்திகளையும் மெதுவான செய்திகளையும் படைப்பிலக்கியத்தையும் மற்றொரு மொழிக்குக் கொண்டு வருவதே மொழிபெயர்ப்பு ஆகும். எந்த வகை மொழிபெயர்ப்பாக இருந்தாலும் தெளிவாகவும், படிக்கத்

தந்ததாகவும் அது அமைதல் வேண்டும். மொழிபெயர்ப்புக்கென்று தனிநடை இல்லை. மூலப் படைப்புகளில் கையாளப்படும் தெளிந்த, ஆற்றொழுக்கான, மொழிமரபு பிறழாத நடையே மொழிபெயர்ப்புக்கும் உரியநடை ஆகும். மொழிபெயர்ப்பு மூலமொழியிலிருந்து சொல்லுக்குச் சொல் நேரே பெயர்த்துக் கொடுப்பதன்று செப்பமான இயற்கையான மொழிநடையில் தெளிவாகப் பொருள் உணர்த்துமாறு அமைதல் வேண்டும். மூல மொழியிலிருந்து கருத்துக்களை உள்வாங்கிக் கொண்டு மொழிபெயர்த்தல் வேண்டும். (அமரந்தா, 2008)

மொழி பெயர்ப்பாளனுக்கு இருக்க வேண்டிய மூன்று அடிப்படைத் திறன்கள்.

1. மூல மொழியில் தெளிந்த அறிவு
2. பெயர்ப்பு மொழியை நன்கு கையாளும் ஆற்றல்
3. பெயர்க்கப்படும் பொருள் அறிவு

இம்மூன்றும் சேர்ந்தே ஒரு நல்ல மொழிபெயர்ப்பாளனை உருவாக்குகின்றன. (அமரந்தா, 2008)

தமிழில் மொழிபெயர்ப்பின் வளர்ச்சி

ஒரு மொழி ஓர் எல்லைக்குள் வாழும் ஒரு சமூகம் வணிகம் காரணமாக, அரசியல் காரணமாக, வேறு ஒரு சமூகத்துடன் தொடர்பு கொள்ள நேர்கிறது. அப்போது மற்ற சமூகத்தின் மொழி பழக்கவழக்கம், தெய்வம் சார்ந்த கருத்துக்கள், எதிர் சமூகத்தில் வந்து படிக்கின்றன. தொடக்கத்தில் சில சொற்கள், சில சடங்குகள் சில பழக்கவழக்கங்கள் வருகின்றன. அதே போல மாற்றுச் சமூகத்துக்கும் இறக்குமதியாகின்றன. நாளடைவில், தொடர்பு கொள்கிற இரு சமூகங்களினது இலக்கியங்களும் இறக்குமதியும், ஏற்றுமதியும் ஆகின்றன. இலக்கியங்களை, ஒரு மொழியினின்றும், வேறு மொழிக்குக் கொண்டு செல்லும் முயற்சியை, மொழிபெயர்த்து ஆக்கிக் கொள்ளும் முயற்சியை, மொழிபெயர்ப்பு என்று பெயர் வைத்து அழைக்கிறார் தொல்காப்பியர். பொருளாதிகாரத்தில் உள்ள மரபியலில் நூற்களை

முதல்நூல், வழிநூல் என வகைப்படும் தொல்காப்பியர், வழிநூலை, என

‘தொகுத்தல் விரித்த றொகைவிரி மொழிபெயர்த் தகர்ப்பட யாத்தலோ டனமர பினவே’

(மரபியல், நூற்பா.97)

நான்கு வகைகளாகப் பிரிந்துள்ளார். இங்கு மொழிபெயர்ந்து அதர்ப்படயாத்தல் என்பது மொழிபெயர்ப்பினைக் குறிக்கின்றது. பண்டைய கிரேக்க இலக்கியத்துடன் ஒப்பிட்டு ஆராயத்தக்க வளமுடைய சங்க இலக்கியத்தில் தமிழர்களுக்கும் பிறமொழி பேசும் மக்களுக்கும் இடையில் நிலவிய தொடர்பு பற்றியக் குறிப்புகள் அதிக அளவில் காணப்படுகின்றன.

‘மொழி பல பெருகிய பழதீர் தே எத்துப் புலம் பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையும்’

முட்டா சிறப்பிற் பட்டினம் (பட்டினப்பாலை பாடல்வரிகள் 216-217)

மேற்குறிப்பிட்டுள்ள சான்று பிறமொழி பேசும் மக்கள், நாடுகள் பற்றிய தகவல்களைத் தருகின்றன. வெளிநாட்டிலிருந்து தமிழ்நாட்டில் குடியேறி வாழும் பிறமொழியினர் பற்றிய குறிப்புகள் சங்க இலக்கியத்தில் நிரம்ப உள்ளன. குறிப்பாகக் கிரேக்க நாட்டிலிருந்து தமிழகம் வந்த யவனர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் அதிகமாக உள்ளன. சங்கம் மருவிய காலத்தில் தோன்றிய அறத்தினை வலியுறுத்தும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில், ஜைனம், புத்த சமயச் செல்வாக்கு காரணமாகப் பாலி, பிராகிருதம், சமஸ்கிருதம் போன்ற மொழிச் சொற்கள் அதிக அளவில் இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழின் முதல் காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன.

‘அருந்திறல் பிரிந்த அயோத்தி போல மொழிபெயர்தே எத்தோர் ஒழியா விளக்கமும்’

(புறஞ்சேரி இறுத்தகாதை:65 கடலாடுகாதை: 14:3)

என்ற பாடல்வரிகள் மூலம் இராமர் கதைக் குறிப்பையும், பிற மொழியினர் பற்றிய தகவலையும் அறியமுடிகிறது. சங்கம் மருவிய காலத்தில் சொல் நிலையிலும் கதைக் குறிப்பு நிலையிலும் கருத்துத் தழுவல் நிலையிலும் மொழிபெயர்ப்பு இடம் பெற்றுள்ளது.

‘மா பாரதம் தமிழ்ப் படுத்தும் மதுராபுரிச் சங்கம் வைத்தும்’ (பாண்டியர் செப்பேடு)

என்ற குறிப்பு உள்ளது. எனவே சங்க காலப் பாண்டிய வேந்தர்கள் மகாபாரதத்தை தமிழில் பெயர்த்து வெளியிட்ட தமிழ்ச் சங்கத்தை மதுரை நகரில் நிறுவினர் என அறிய முடிகிறது. (ந. முருகேசுபாண்டியன் 2010)

ரோப்பியர் வருகையும் மொழிபெயர்ப்பும்

கி.பி. 15ம் நூற்றாண்டிலிருந்து தொடர்ந்து இந்தியாவிற்கு வந்த ஐரோப்பியர்கள், தொடக்கத்தில் வணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தாலும் நாளடைவில் உள்நாட்டுப் பிரச்சினைகளில் தலையிட்டதுடன் கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பரப்பும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டனர். இந்நிலையில் அதிகாரத்தினைக் கைப்பற்றவும் கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பரப்பிவிடவும் ஐரோப்பியருக்குத் தமிழ் உள்ளிட்ட பல இதழில் மொழிகளைக் கற்க வேண்டிய தேவையேற்பட்டது. எனவே, இரு மொழியறிந்த

மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் உருவாயினர் அவர்கள் ‘துவிபாஷி’கள் என அழைக்கப்பட்டனர்.

தமிழ் மொழியில் முதல் அச்சுப் புத்தகம் கி.பி. 1577ல் அச்சிடப்பட்டது. கிறிஸ்தவ வேதாபதேசம் என்றும் பெயருள்ள அப்புத்தகம் வைப்புக்கோட்டை என்னும் ஊரில் அச்சடிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. அச்சு வடிவிலான முதல் தமிழ்நூலின் தலைப்பானது, அது மொழிபெயர்ப்பு நூல் என்ற கருத்தினைத் தருகின்றது. கி.பி. 1774இல் விவிலிய நூலானது தமிழ் மொழியில் ஜே.பி. பாப்ரிஷியினால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியானது. இதே காலகட்டத்தில் பெஸ்கி, காட்டுவெல், எல்லீஸ், ஜி.யூ.போப் போன்ற தமிழும் ஆங்கிலமும் அறிந்த ஐரோப்பிய அறிஞர்கள், கிறிஸ்தவ சமய இலக்கியங்களைத் தமிழில் அறிமுகப்படுத்துவதில் ஈடுபட்டிருந்தனர். (ந. முருகேசுபாண்டியன், 2010)

வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு குறித்த பல்வேறு பார்வைகள்

இந்தியாவில் மொழிபெயர்ப்பின் கோட்பாடுகள் குறித்த கருத்துக்களை வேறு வேறாகவும் அவற்றில் சில பண்படாதவைகளாகவும் இருந்தன. இந்தச் சூழ்நிலையில் மற்ற கொள்கைகளின் மீதான கருத்து வேற்றுமை, தனது கருத்துக்கள் மீதான விளக்கமும் இவை மீதான உரையாடல்கள் தொடர வேண்டிய எண்ணமும், எழுத்தும் ரேனியஸ் ஐயரை ஆக்கிரமித்திருந்தது. கி.பி 1827ம் ஆண்டில் துவக்கத்தில் ரேனியஸ் ஐயர் ஒரு 60 பக்க கையேடு ஒன்றை வெளியிட்டிருந்தார். அதின் தலைப்பு ‘An essay on the principles of translating the Holy Scripture with critical remarks on various passages particularly in reference to the Tamil language’ என்பதாகும். இதன் முன்னுரைப் பகுதியில் வேதாகம மொழிபெயர்ப்புக் கொள்கைகள் குறித்து நிலவும் பல்வேறு பார்வைகளைக் கூறுகிறார். சிலர் எழுத்தின்படி மொழிபெயர்ப்பு சரியென்று கொள்வர். சிலர் கருத்துப்படி வேண்டும் மொழிப்பெயர்க்கப்படல் என்பர். சிலர் படிப்பறியாதவர்களின் பேச்சுநடையில் இருக்க வேண்டும் என்பர். வேறு சிலர் கற்றோரின் நடையே சிறந்ததென்றும், மற்றும் சிலர் மூலமொழியிலிருந்து நேரடி மொழிபெயர்ப்பே நல்லதென்றும், இன்னும் சிலர் வேற்று மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து ஆக்கப்படுவதே சிறப்பானதென்றும், இவ்வாறு பல கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் இவையொன்றும் சரியான கருத்தாகாது என்று ரேனியஸ் ஐயர் கூறுகிறார்.

ரேனியஸ் ஐயரின் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு விதிகள், கருத்துகள்

1. மொழி பெயர்ப்பு மூலமொழியினின்று ஆக்கப்பட வேண்டுமேயன்றி பிறமொழிபெயர்ப்புகளினின்றன்று.

ஒரு மொழிபெயர்ப்பு என்பது எவ்வளவு தூரத்திற்குக் கச்சிதமாக இருந்தாலும் அது ஒருநாளும் மூலப் பிரதிக்கு இணையாகாது. ஒவ்வொரு மொழிக்கேற்ற சொல்வடைகள் ஒருபுறமும், ஒரு மொழியின் செழுமை அல்லது வளர்ச்சி மறுபுறமும் மொழிபெயர்ப்பின் பல குறைபாடுகளுக்கு காரணமாகின்றன. மூல மொழிகளில் பெறப்படும்

புதிய அறிவுகள் இதுவரை இருண்மையாக இருந்த அநேக வேதாகமப் பகுதிகளின் மீது வெளிச்சத்தைப் பாய்ச்சுகிறது. இதனால் 50,100 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக செய்யப்பட்ட மொழிபெயர்ப்புகள் பல பகுதிகளில் குறைபாடுடையவைகளாக காண்பிக்கிறது. எனவே குறைபாடுள்ள ஒரு மொழிபெயர்ப்பினின்று வேறொரு இலக்கு மொழிக்கு மொழி பெயர்க்கின்ற போது மேலும் குறைபாடுகள் இரண்டு விதங்களில் நேரிடும். முதல் மொழிபெயர்ப்பில் இருக்கும் தவறுகள் இரண்டாம் மொழிப்பெயர்ப்பிற்கும் கடத்தப்படும் முதல் மொழி பெயர்ப்பில் தவறாக புரிந்து கொள்ளப்பட்ட உணர்வுகள் அடுத்த மொழி பெயர்ப்பில் புதிய தவறுகளை உருவாக்கும் சுருக்கமாகச் சொன்னால் தவறுகள் அப்படியே நிலைத்திருப்பது மட்டுமின்றி அதிகப்படவே செய்யும். இதைத் தவிர்க்க மொழிபெயர்ப்பை மூல மொழியினின்றே செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் மூலத்தில் கண்ட துள்ளலும் துல்லியமும் மொழிப்பெயர்ப்புக்குக் கடத்தப்படும். அதற்காக மற்ற மொழிபெயர்ப்புகளை புறந்தள்ள வேண்டியதில்லை. இந்த மாபெரும் பணியில் அவைகளும் உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதால் கவனமுடன் அவற்றையும், பரிசீலிக்கலாம். மூல மொழியில் சில விஷயங்களை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் போவதினால், இந்தக் கோட்பாட்டைக் கடைபிடிக்க முடியாதபோது, கடவுளின் வார்த்தையை மக்களுக்குக் கொண்டு செல்லாமல் நிகழ்த்துவதை விட, மற்றொரு மொழியாக்கத்தின் உதவியோடு மொழிபெயர்ப்பை செய்வது சிறந்ததாகும். ஆனால் சமயம் வாய்க்கும்போது இதற்குரிய சரியான பொருள் மூலப் பிரதியோடு ஒத்துப் பார்க்கப்பட்டு திருத்தப்பட வேண்டும் என்ற நியந்தனைக் குறிப்போடு இடம் பெற வேண்டும்.

நவீன காலத்தில் தனி மனித மொழிபெயர்ப்பின் மதிப்பீடுகளை விட பக்தியும் அறிவும் நிறைந்த அநேகர் குழுவாக செய்த பழைய மொழிபெயர்ப்புகளின் மதிப்பீடுகளை நம்புவது பாதுகாப்பானது என சில நேரங்களில் கூறப்படுகிறது. ஒரு தனி மொழிபெயர்ப்பாளருக்குக் கிடைக்கும் இலக்கிய மற்றும் தர்க்கரீதியான உதவிகள் 100 அல்லது 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு குழுவாக வேலை செய்த மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்குக் கிடைத்திருக்க வாய்ப்பில்லை. இதனால், எண்ணிக்கையில் அதிகமாய் இருந்தும் கூட, அவர்கள் தடுமாற்றம் கொண்ட பல பகுதிகளை, அந்த மொழிபெயர்ப்பிற்கு பின் அநேக அறிஞர்களின் அயராத உழைப்பினால் போதிய வெளிச்சம் பாய்ச்சப்பட்டிருப்பதால், அதனுடைய அர்த்தத்தை ஒரு தனி மொழிபெயர்ப்பாளன் இப்பொழுது சந்தேகத்திற்கு

இடமின்றி அறிய முடியும். எனவே, பக்தியும் அறிவும், ஓரளவு மொழிபெயர்ப்பு ஞானமும் கொண்ட நம் காலத்தில் ஒரு தனி மொழிபெயர்ப்பாளனால், பழைய மொழிபெயர்ப்புகள், பல்வேறு காலகட்டங்களில் வந்த வேதாகம விமர்சனங்கள் உதவியோடு, முற்காலத்தில் கூட்டமாக இணைந்து செய்த மொழிபெயர்ப்புகளை விட துல்லியமான மொழிபெயர்ப்பைத் தர முடியும் என்பதை தயக்கமின்றி கூறலாம். (வினோலியா, 2017)

2. வார்த்தைக்கு வார்த்தை மொழிபெயர்ப்பாய் அது அமையாமல், ஆனால் மூலக்கருத்துச் சிதையுறாமல் அமைய வேண்டும். சொல்வழி மொழிபெயர்ப்பானது ஆங்கிலம், ஜெர்மன் போன்ற செய்திகளுக்குப் பொருந்தலாம் ஆனால், இலக்கணப்பாங்கு, குறியீடு போன்றவை வலுக்கட்டாயமாக அப்புறப்படுத்தப்பட்டு, தாய்நாட்டுக்காரர்களின் மனதில் இருந்து தாய்நாடு குறித்த கருத்துக்களும், எண்ணங்களும் அழித்தொழிக்கப்பட்டால் ஒழிய வளர்ச்சியற்ற தமிழ்போன்ற மொழிகளுக்கு இது பொருந்தாது. மூல மொழியில்தெளிவாகவும் அற்புதமாகவும் வெளிப்படும் அர்த்தம் மொழிபெயர்ப்பில் தெளிவுற்றதாகவும் அற்புதமாகவும் அமைந்துவிடும். வேதாகமம் சொந்த ஜனங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவும், பயன்படவும் வேண்டுமெனில் இது எல்லா விதத்திலும் அவசியமற்றது. மாறாக, மூலமொழியில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபடுகிற சொல்லடல்கள் மொழிகளின் பயன்பாட்டையும் சிறப்புகளையும் அழித்து விடும்.

மூலப்பிரதிக்குத் தன் சொந்த விளக்கங்களைச் செல்லும்போது பொய் வசனிப்பிற்கான அகன்ற கதவு திறக்கப்படுகிறது என சொல்லப்படக்கூடும். ஒரு மொழியில் இருக்கிற விஷயத்தை மற்றொரு மொழிக்கு அப்படியே மாற்றுவதில் என்ன பயன் இருக்கிறது. அதை அம்மொழிக்கு ஏற்ற கருத்துக்களாக மாற்றமுடியாது போகுமானால் மொழிபெயர்ப்பாளர் தனது பணிக்கு நேர்மையாக இருக்க முடியாது. வார்த்தைகளை மட்டுமே மொழிமாற்றம் செய்வது என்பது முடியாத காரியம் மட்டுமல்ல. பயனற்றதும் கூட. வேதவசனம் திரிக்கப்பட்டு விடும் என்ற அனுமானத்தின்படிபார்த்தால், மொழிபெயர்ப்பாளரின் நேர்மை கேள்விக்குள்ளாகிறது. மூலப்பிரதியில்தான் உணர்வதற்கு மாறான உணர்வுகளை மொழிபெயர்ப்பில் செய்யும்போதே அவர் வசத்தைத் திரிக்கிறவர் ஆகிறார். மேலும் தனது அறியாமையினால், தவறான புரிதலினால் தன்மை அறியாமலேயே மூலப் பிரதிக்கு தவறான பொருளைத் தரக்கூடும். இதற்கு ஆகச் சிறந்த, பல்வேறு சிறப்பியல்புகள் கொண்ட மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் கூட காரணமாகி விடுகிறார்கள். சுதந்திர

மொழிபெயர்ப்பை ஒப்பிட்டால், மூலப்பிரதியில் இருந்து வேறுபட்ட உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் சொல்வழி மொழிபெயர்ப்பால் இந்தத் தடைகளை உடைக்க முடியாது. இதன் காரணமாக புரியாமலும், பயனற்றும் உள்ள சொல்வழி மொழிபெயர்ப்பு சுதந்திர மொழிபெயர்ப்பை விட அதிக தீங்கழைப்பதாக உள்ளது. பொதுவாக பயனுள்ள மொழிபெயர்ப்பே எல்லா விதத்திலும் விரும்பத்தக்கதாகும். (வினோலியா, 2017)

3. கற்றோர் நடைக்கும் கல்லாதோர் நடைக்கும் வேறுபாடு மிகுந்துள்ளதான ஒரு மொழியில், மொழிபெயர்ப்பாளர் இருநடைக்கும் இடைப்பட்டான நடையிலேயே தம் மொழிபெயர்ப்பை ஆக்க வேண்டும்.

மொழி வளமையில்லா தேசங்களில் இதில் அதிகம் சிரமம் இருக்காது. இந்த விதத்தில் தேசத்திலுள்ள எல்லா தரப்பினரும் ஓரளவிற்கு ஒரே மாதிரியான மொழியைப் பேசுவார்கள் என்று சொல்ல முடியும். இந்த மொழியிலுள்ள மொழி பெயர்ப்பாளருக்கு மூலப்பிரதியை பிரதிபலிக்கும் சரியான சொற்கோவைகள், சொற்றொடர்கள் கிடைப்பதே முதன்மையான சிக்கலாக இருக்கும். மொழி செழுமை அடையும்போது மொழிமாற்றமும் அதனுடன் சேர்ந்து செழுமையடையும். முன்னதை வளரவிட்டு பின்னதை ஒதுக்குவது என்பதின் விளைவு சீரற்றதாகவும் சில சமயங்களில் வேதாகமத்தின் நோக்கத்திற்கு சீரழிவை ஏற்படுத்துவதாகவும் அமைந்துவிடும். ஆனால், ஆதி மொழிப்பெயர்ப்புகளில் திருப்தியற்று, அவற்றைத் தரமான பணி என்று ஏற்றுக்கொள்ளும் சாய்வு மனப்பான்மையே சிலரிடம் காணப்படுகிறது.

மிகவும் வளம் பெற்ற இறுதிவடிவம் பெற்ற மொழிகள் புழக்கத்தில் உள்ள தேசங்களில் இந்தக் கருத்து சிறப்பாக கருத்தில் கொள்ளப்படவேண்டும். இது போன்ற தேசங்களில் இந்திய மொழிகள் முன்னிலை வகிக்கிறது. மொழிகள் பலவும் தனக்கேரிய இலக்கிய கட்டுக்கோப்பு வாய்ந்த மொழி நடையும் வட்டார வழக்குகளையும் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த மொழியில் செம்மொழி இலக்கியங்கள் உண்டு. மொழிச் செழுமைக்கு உதவியாக நீகண்டுகளும் உண்டு. இவைகளுக்கு இணையான மொழிகள் ஐரோப்பாவில் இல்லை என்று உறுதியாகக் கூற முடியும். என்றாலும், ஆதி காலத்து எகிப்தியர்களைப் போலவே வளம் மிகுந்த இந்த மொழிகளை குறிப்பிட்ட சாதியைச் சேர்ந்த கற்றவர்களே அதை பாதுகாக்கும், கற்கும் உரிமையை பெற விதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். காலப்போக்கில் அந்த மொழியின் அடிப்படைக் கட்டமைப்புகளும், சீர்மையும் அந்தக் குறிப்பிட்ட மக்களுக்கு மட்டுமே ஆனதாகவும் அவர்களால்

மட்டுமே சரியாக கையாளப்படுவதாகவும் உருமாற்றம் பெற்று மற்ற சாதியினருக்குப் புரியாமல் போய்விடுகிறது. பேச்சில் வழக்கொழிந்த ஏராளமான சொற்கள் நிலைநிறுத்திழ வைக்கப்படுவதால், அறியாதவர்களுக்குக் கற்ற ஒருவரின் வாயால் கற்பிக்கப்பட்டால் ஒழிய அந்த வார்த்தைகளை உச்சரிக்கவோ, ஒரு வாக்கியத்தின் அர்த்தத்தை உணர்ந்து கொள்ளவோ இயலாத வருந்தத்தக்க சூழல் உருவாகிறது. விளைவு மக்களின் பெரும்பகுதியினர் எழுத்துக்களைக் கூட அறியாதவர்களாகவும் மேல்சாதி மக்களின் மொழிநடையிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்ட மொழிநடையை பேசுகிறவர்களாகவும் தவறான மொழி இலக்கணம் மற்றும் தவறான உச்சரிப்பு கொண்டவர்களாகவும் ஆகிவிடுகிறார்கள். இதனால் இவர்களது பேச்சுவழக்கு அனுதினமும் உரையாடுகிற அவர்களுக்குள்ளே மட்டுமே புரிந்துக் கொள்ளக் கூடியதாகவும் மற்றவர்களுக்கு புரியாததாகவும் ஆகிவிடுகிறது. இதன் விளைவாக தமிழில் உயர்ந்த தமிழ் மற்றும் தாழ்ந்த தமிழ் என்று முற்றிலும் வேறுபட்ட இரண்டு நிலை உருவாகிவிட்டது. இவை இரண்டுமே கொடும் தமிழ் என அழைக்கப்படுகிறது. அதாவது இரண்டுமே புரிய சிரமமாக இருப்பதால், சிரமமான தமிழ் என்றாகிவிட்டது.

ஆனால் அன்றாட அலுவல்களை இரண்டு விதத்திலும் செய்ய இயலாது. படித்தவர்களின் செயற்கையையான மொழிநடை எழுதுபவருக்கும் வாசிப்பவருக்கும் அயர்ச்சி ஊட்டுவதாகவும் இடைஞ்சல் தருவதாகவும் அமைந்து விடுகிறது. அதுபோலவே கல்வியறிவு அற்றவர்கள் பேச்சு வழக்கை முற்றிலும் மாற்றாமல் எழுத்து வடிவில் கொண்டு வர முடியாது. எனவே மேற்சொன்ன இரண்டு வடிவங்களின் கடினமானவற்றை நிராகரித்த ஒரு இடைத்தமிழ் உருவாகி, அது அலுவல் மொழியாகவும், மென்மையான உரையாடலுக்கான மொழியாகவும் வடிவம் கொண்டது. படித்த உள்ளூர்காரர் ஒருவர் உறுதி செய்தபடி இந்த மொழிநடையே சரியான தமிழ் அல்லது செந்தமிழாக இருப்பினும், வாசிக்கிற யாராலும் எழுதப்பட்டவைகளின் உணர்வைப் புரிந்துகொள்ள முடிவதாலும், கற்றுத் தேர்ந்த ஒருவரின் உதவியின்றி மக்களை அறிவுக்கு நடந்து வந்தாலும், மெத்தப் படித்தவர்கள் தங்கள் கொடுந்தமிழை உயர்த்திப்பிடிக்க முயற்சி எடுக்கிறார்கள். செந்தமிழானது செயற்கையான இணைப்புச் சொற்களையும், வாக்கியங்களையும் நிராகரித்து புராதன வழக்கொழிந்த சொற்களைப் பயன்படுத்தாமலிருப்பதால், மெத்தப்படித்தவர்கள் இந்த இடைத்தமிழை ஒரு வித ஏளனமாக பார்த்து, தங்கள் அனுதின பயன்பாட்டில் அவர்களுக்கே

இது இல்லாமல் செயல்பட முடியாது எனினும், அதை வசனம் (உரையாடல் மொழி) என்று குறிப்பிடுகிறார்கள்.

பரிசுத்த வேதாகமம் மக்களுக்குப் புரிதலையும், மூப்பர்களுக்கு ஞானத்தையும் கற்பிப்பதால், இந்த சிறு விளக்கத்திற்கு பின் அந்தப் புத்தகம் எந்த வகை நடையில் மொழிபெயர்ப்பு செயல்படவேண்டும் என்பதை முடிவு செய்வதில் சிரமம் இருக்காது.

கீழை நாடுகளின் மொழிகளைப் போலவே தமிழ் மொழியிலும் மரியாதைக்குரிய பன்மைவிதிகள் உள்ளன. பெரிய மனிதர் ஒருவர் பேசும்போது அவர் 'நான்' என்ற தன்னிலை பெயர்ச்சொல்லை உபயோகிப்பதில்லை. பதிலாக 'நாங்கள்' என்ற வார்த்தையையே உபயோகிக்கிறார். கீழ்நிலையிலுள்ள ஒரு மனிதர் தனக்கு மேலானவர்களைக் குறிப்பிடும்போது அவரை ஒருமையில் குறிப்பிடாமல் பன்மையில் 'நீங்கள்' என்று குறிப்பிடுகிறார். இதுபோல இன்னும் பல சொல்லாடல்கள் இந்த மொழியில் உண்டு. அவற்றில் சில கீழ்க்கத்திய நாடுகள் ஈடு இணையற்ற அலங்கார வார்த்தைகள். ஆனால், சில வார்த்தைகளோ சாதாரண, மரியாதைக்குரிய பயன்பாடுகளோடு பின்னிப் பிணைந்தவை. பேச்சிலோ, எழுத்திலோ இவை விடுபடும்போது அது அவமரியாதையாக, நாகரீமற்றதாக மாறிவிடும். (வினோலியா, 2017)

முந்தின மொழிப்பெயர்ப்புகளில் தெளிவற்ற விதமாய், அல்லது **பிழையுள்ளதாய்** மொழிப்பெயர்க்கப்பட்ட பகுதிகள் திருத்திய மொழிபெயர்ப்பில் தெளிவாக சரியாகவும் ஆக்கப்பட வேண்டும்.

இரண்டு, மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னால் வெளியான அங்கீகரிக்கப்பட்ட பழைய வேதங்களில் பல பகுதிகள் தெளிவற்றும், தவறாகவும் இருக்கின்றன என்பதை வேத விளக்கவுரையாளர்கள் என்பதை மறக்க இயலாது. அபகுதிகளைத் தெளிவாக்குவதற்கும் அவற்றிற்கு வியாக்கினங்கள் முயன்று பார்ப்பதற்கும் அவர்களுக்குப் பெரும்பொழுது தேவைப்படுகிறது. தேவையான திருத்தங்கள் செய்தவர்குத் தகுந்த ஆதாரங்கள் கிடைத்திருக்கும் போதிய புதிய மொழிப்பெயர்ப்புகளில் அவற்றைத் திருத்தாமல் பழைய தவறான வாசகங்களை அப்படியே வைத்துக்கொள்வது ஒளியை மறைத்து வைப்பது போலாகும்.

ஜெர்மன், ஆங்கிலம், டச்சு, பிரெஞ்சு மற்றும் டேனிஷ் மொழிகளில் உள்ள மொழிபெயர்ப்புகள் இன்னின்னாரால் வழங்கப்பட்டிருப்பதால், அந்நாடுகளில் உள்ள ஒருவரால் இப்பொழுது செய்யப்படும் ஒரு புது மொழிப்பெயர்ப்பும் அந்த அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பும் அந்த அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொழிபெயர்ப்போடு எல்லா விதத்திலும் ஒத்து இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வது அபத்தமாகும். வேதாகம அறிவை பொறுத்த வரை தற்காலத்திலோ, எதிர்காலத்திலோ என்ன முன்னேற்றம் நேரிடும்போகிறது என்ற கற்பித்தல், பக்தி நிறைந்த

வேதவல்லுநர்களின் வேத வசனத்தை ஆய்வதில் செய்த உழைப்பு வீணாகப் போகும் அல்லது பெரும் பணக்காரர்கள் மட்டுமே வாங்கக்கூடிய விளக்கவுரை தொகுதிகளில் சமாதியாகி விடும். வாங்குபவர்களிலும் ஓய்வாய் வாசிக்க நேரம் கிடைப்பவர்கள் மட்டுமே பயன் பெறுவர். காலங்கள் தோறும் அதிகரிக்கும் அந்த ஒளி சாமானியர்கள் கண்களுக்கு மறைக்கப்பட்டு விடும்.

வேதவார்த்தைகள் மீது வேத ஆய்வுகள், மூலம் பாய்ச்சப்பட்ட புதிய வெளிச்சங்களைப் புதிய மொழிபெயர்ப்புகளில் பயன்படுத்துவது சாலச்சிறந்தது. இப்படிச் செய்யாமல் போனால் அது வேத வசனத்திற்கே நாம் செய்யும் அநீதி மட்டுமல்ல, கிறிஸ்து இந்த உலகத்திற்கு வந்ததற்கான நோக்கத்திற்கு எதிரானது. திருப்திகரமாக விளக்க இயலாத கருகிய பகுதிகளை புரியாத விதத்தில் மொழிபெயர்ப்பதை விட சூழலுக்கு மிக நெருக்கமாக பொருந்தி வருகிற விதத்தில் மொழிபெயர்ப்பது சிறந்தது. மூலப் பிரதியிலுள்ள ஒரு தெளிவற்ற பகுதியே அதுபோன்ற மற்றொரு தெளிவற்ற மொழியாக்கமாகக் கொடுக்க இயலாது. அப்படி செய்வதினால் பிழை இரட்டிப்பாகிறது. இது போன்ற தெளிவற்ற மொழிபெயர்ப்பினால் மக்களுக்கு பலன் இல்லை. மேம்பட்ட மொழிப்பெயர்ப்புகளாக கருதப்படுபவை பக்திக்கு உள்ளும், சரியாக விளங்க இயலாத மொழிபெயர்ப்புகள் கோட்பிற்கு கீழேயோ, குறிப்புகளாகவோ தரப்படவேண்டும். இது சார்ந்த சந்தேகங்கள் விளக்கவுரையாளர் குறிப்புகளாகவோ தரப்பட வேண்டும். இது சார்ந்த சந்தேகங்கள் விளக்கவுரையாளர் குறிப்புகளாகவோ தரப்படவேண்டும். ஏனென்றால் பெரும்பாலானவர்கள் வேத வசனங்களையே வாசிப்பார்கள். மிகசிலரே குறிப்புகளையும் படிப்பார்கள். ஒரு பகுதியின் நயம் சார்ந்த ஆராய்ச்சிகள் விவாதங்கள் அனைத்தும் கல்விமான்களுக்கு உரியது. சாதாரண மனிதர்கள் இதற்காகப் பெரிதும் தங்களை வருத்திக் கொள்வதில்லை. செய்யப்படும் புதிய மொழிபெயர்ப்புகள் இந்தக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் அமைய வேண்டும். புனிதத் தொகுதிகளின் எல்லா பகுதிகளும் அதிகமாக புரியும்படி அமைவதால் கிடைக்கும் பலன் மிகப் பெரியதாக இருக்கும். ஒருதலைபட்சமாக சாய்ந்து நீர்த்துப்போன பழமைக்கு மாறாக எல்லா தரப்பினரும் பெரிய அளவில் விரும்பும்படி அமையும்.

ரேனியஸ் ஐயரின் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு கொள்கைகள் மொழியாக்கப் பணிக்கு வளமும், வலிமையும் சேர்க்கிறது. நவீன காலத்தின் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்குத் தனது கொள்கைகளை விளக்கமாக குறிப்பிடுகிறார். தமிழ் சொற்றொடர் மற்றும் குறியீடுகளின் தனித்தன்மைகள் குறித்து எடுத்துச் சொல்வனாகவும் அமைகின்றது. தமிழ் மொழியின் வரலாற்றையும் சுருக்கமாக குறிப்பிடுகிறார். மரியாதையைக் குறிக்கும் வார்த்தைகள் பற்றிய எடுத்துக்காட்டுக்களைக் கொண்டிருக்கிறது. சந்தேகத்திற்கு இடமுள்ள பகுதிகளை மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் கடத்தும்போது அங்கீகரிக்கப்பட்ட வல்லுநர்களின் விளக்கவுரையாளர்களின் தரவுகளை ஒத்துநோக்க வேண்டும் என்கிறார். ஜே.பி பாப்ரிஷி ஐயர் மொழிபெயர்ப்பை விட ரேனியஸ் ஐயர் மொழிபெயர்ப்பு மேம்பட்டதாக கருதப்படுகிறது.

புரட்சிப்புயல் ஏம்கார்மைக்கேல்

நெடுந்தொடர் - அத்தியாயம்-18

முனைவர் ஜான்சீ பால்ராஜ்,

திருநெல்வேலி

தேவாயி அக்காவை காலையிலிருந்தே காணவில்லை அம்மா. இங்க வந்தாவளா? என்று கேட்டுக் கொண்டே உள்ளே நுழைந்தாள் பரிபுரணம். இங்கு எங்காவது தான் இருப்பாள். வேறு எங்கு போயிருப்பாள். என்றார் ஏமி.

காலையில் வடக்கோர கிணத்தில் தண்ணீர் இறைத்து கொண்டிருந்தப்போ வெளியாள் ஒருத்தி வந்து தேவாய்க்கா கிட்ட பேசிகிட்டு இருந்தாளாம். அப்படியே அவள் கூடியே வெளியில் போனவள் இன்னும் வந்து சேரல. அஞ்சி மணி அடிச்சாச்சு.. சோகம் நிறைந்த குரலில் கைகளைப் பிசைந்தபடி கூறினாள் பரிபுரணம்.

யாரந்த வெளியாள். டோனாவூர் ஆள் மாதிரி தெரிஞ்சுதா.. என்று கேட்டுக் கொண்டே கிணறு இருந்த பக்கம் நடந்தார் ஏமி. நமது சந்தனமுருகன் அண்ணாச்சி நெசவு கூடத்தில் இருப்பார் அவரை போய்க் கூட்டி வாயேன்... போ... போ... ஓடு. சரிம்மா... உடனே போகிறேன். அவள் வேகமாக நடக்க ஏமியும் காத்திருக்க முடியாமல் நெசவுக் கூடம் நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தார். எங்கு போயிருப்பாள். என்னிடம் தெரிவிக்காமல்!? அப்படியானால் ஏதோ மிக அவசரமான விசயம். தேவாய்க்கு அவசரமென்றால் அது எங்கோ, எந்த மூலையிலோ ஒரு குழந்தையின் அழகுரலாகதான் இருக்கும். தேவாயைப் போல கோவில்களுக்கு தேவதாசிரியரால் விலைப் பேசப்படும் குழந்தைகளை பக்குவமாகப் பேசி காப்பகத்தில் சேர்த்துவிட்டு நிதானமாகும் திறன் வேறு யாருக்கும் கிடையாது.

சந்தனமுருகன் பரிபுரணத்தோடு ஏமிக்கு எதிரில் வந்துகொண்டிருந்தான். அம்மா... நான் கொஞ்ச நேரத்தில் யாரென்று ஊருக்குள் விசாரித்துவிடுகிறேன். சரி, ஆனால் தேவாய் காணவில்லை என்று வேறு யாரிடமும் சொல்ல வேண்டாம். அவள் எங்கு சென்றிருந்தாலும் காரணத்தோடுதான் சென்றிருப்பாள். சரி அம்மா. இதோ வந்து விடுகிறேன் என்றவன்

வாசலை நோக்கி நடந்தான்.

இரவு முழுவதும் தேவாயைப் பற்றின தகவல் எதுவும் இல்லை. மறுநாள் அதிகாலை ஐந்து மணியளவில் இருள் அகல மறுத்து அடர்ந்தே கிடந்த அந்தத் தெருவின் முனையில் ஒரு உருவம் அசைந்து வருவதை ஏமியின் கண்கள் கவனித்தன. ஏமி அறையிலிருந்து வெளியேறி அதற்கு எதிர்கொண்டு நடந்தார். செல்லம்மாள் பின்தொடர இருட்டுக்குப் பழகிக்கொண்ட அவரது கண்கள் தொலைவில் வருவது தேவாயின் வேகநடை என்பதை உறுதிபடுத்தியது. அவள் சேலையால் முக்காடு இட்டிருந்தாள். நடந்து வந்த பாதங்களைத் தவிர உடலில் வேறு எந்த பகுதியும் தெரியவில்லை. இடது கையில் முழுவதும் மூடிய நிலையில் குழந்தை ஒன்றை மார்போடு அணைத்து வைத்திருந்தாள். வலது கையின் முன்கை மட்டும் குழந்தையை அணைத்திருப்பதை உணர்த்தியது.

ஏமி தேவாயை நெருங்கியதும் எதுவும் பேச வாய்வராமல் அவளது கண்களை மட்டுமே பார்த்தார். இருவர் கண்களும் நீரை கசித்தன. இருவரின் இதயங்களும் ஏதோ பேசி வேதனையை நீராக்கி கசிய செய்திருக்க வேண்டும். அந்த நிசப்த உறவாடலில் டிசம்பர் மாதக்குளிரும் சிலிர்த்துக் கொண்டது.

வீட்டிற்குள் வந்ததும் தேவாய் அந்தக் குழந்தையை மெல்ல திறந்து காட்டினாள். மூடியிருந்த துணியை நீக்கியும் குழந்தை தேவாயின் மார்பு சூட்டிலிருந்து விலக விரும்பாமல் ஓட்டியே இருந்தது. ஏமி அதன் முகத்தைப் பார்க்க விரும்பி திரும்ப முயன்றார். அது தேவாயின் மார்பில் வாய்வைத்து பால் உரிஞ்சுவதாக எண்ணி அவ்வப்போது உரிஞ்சியும் உறங்கியும் கொண்டிருந்தது. பாலில்லா மார்பு குழந்தையின் பசிக்கு இறையானால் அதன் வலியும் வேதனையும் பசியோடு போராடி வாழும் ஏழைத் தாய்மார்களைத் தவிர வேறு யாராலும் உணர்ந்திருக்க முடியாது. ஏமியால் கண்ணீரை அடக்க

முடியவில்லை. எனக்கு வேற வழித் தெரியல.

இல்லன்னா குழந்தையின் அழகையைக் கட்டுப்படுத்த முடியாதே... என்றன தேவாயின் நீர்த் ததும்பிய பார்வை. அவள் முகம் களைத்திருந்தது. அவள் சாப்பிட்டு ஒருநாள் ஆகியிருந்தது. திருவித்தாங்கூர் பெருமாள் கோவிலில் இருந்த குழந்தையை அக்கோவிலில் அதை வளர்த்த தேவதாசி ஒருத்தி பெருந்தொகைக்கு வேறொரு நபருக்கு விற்பதற்காக பணகுடிக்கு அருகில் இருந்த தளவாய்புரத்தில் ஒரு வீட்டில் பேரம்பேச வந்திருப்பதாக நேற்றுக் காலை தகவல் கிடைத்தது. ஆனால் அங்கு இதை வாங்க வருவதாக கூறியிருந்த தரகர்கள் ஏனோ வரவில்லை.

தேவதாசிகளுக்குப் பிறந்த ஆண்கள் தான் அந்தப் பகுதியில் பெரும்பாலும் தேர்ந்த தரகர்களாக குழந்தைகளை வாங்குவதற்கு மோப்பம் பிடித்து திரிந்து கொண்டிருப்பார். அவர்கள் வர இயலாமல் போனதால் அந்த தேவதாசிப் பெண், தான் தேடப்பட்டு பிரச்சனையாகிவிட கூடாதென்று குழந்தையை கொடுத்துவிட்டு சென்றுவிட்டாள். அந்தத் தரகர்கள் மறுநாள் வரலாம். ஆனால் அதற்குள் அந்தக் குழந்தை ஏமியின் காப்பகத்திற்குள் வந்து விட்டால் ஒரு குழந்தையின் மிகமோசமான எதிர்காலம் தப்பித்துவிடுமே என்ற அங்கிருந்த ஒரு நபரின் நல்வேட்கை தான் தேவாய் தண்ணீர் இறைத்துக் கொண்டிருந்த போது அவள் காதுகளுக்கு கிடைத்த அவசர தகவலானது. தேவாய் குழந்தைகளை தன்வசப்படுத்தும் காலையில்... அத்தரகர்களைவிட மதிநுட்பத்தோடு செயல்பட பழகியிருந்தாள்.

குழந்தை இப்போது தொட்டிலில் உறங்கி கொண்டிருந்தது. தேவாய் ஏமியின் அன்புப் பிடிக்குள் இருந்தாள்.

செல்லம்மாள் தேவாயிக்கு சோறு பிசைந்து ஊட்டிக் கொண்டிருக்க தொட்டிலை மிக வேகமாக ஆட்டி விட்டுக் கொண்டிருந்தாள் தேவாய். ஏமியின் தூங்காத விழிகளில் ஏதேதோ வேதனைகள் வந்து வந்து மோதியடிக்க... நடந்த துயரங்களை மறக்க முயன்று தோற்றுக் கொண்டிருந்த நினைவுகளை கண்ணீரால் கரைத்துக்கொண்டிருந்தார். மௌனமாக.

உவாக்கரைத் தொடர்ந்து அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் ஏமியின் தாயாரும் தனது புரட்சிப்பணியில் முதல் வீராங்கனையாக நின்ற பொன்னம்மாளும் மரணத்தால் விடைபெற்றுக்கொண்டனர். ஏமியின் துயரத்தின் உச்சமாக அந்த நான்கு ஆண்டுகளும் கடந்து கொண்டிருக்க.

எதிர்பாராத விதத்தில் சீனாவிலிருந்து முத்தம்மாள்மிருந்து வந்த கடிதம் ஏமியை சந்தோஷத்தில் ஆழ்த்தியது. இனிய ஆங்கிலத்தில் அன்பை உஹ்றி அழகாக அம்மா, அம்மா என்ற தமிழ் சொல்லை ஆங்கில எழுத்துக்களால் எழுதியிருந்தாள் முத்தம்மாள். விரைவில் இந்தியா வரப்போகிறாள் குழந்தை முத்தம்மாள் அழகிய குமரியாக. பதிலுன்று வயதில் சீனாவிற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டவள் ஆறு வருடங்களுக்குப் பிறகு ஆங்கிலத்தில் எழுதவும் பேசவும் மட்டுமின்றி மிஷனரி டாக்டர் கிளிப்ட் தம்பதியினர் வாழ்க்கைப் பாடத்தையும் அழகாக கற்பித்திருந்தனர் அவளுக்கு. அவளது அறிவும் பக்குவமும் கலந்த எழுத்துக்களைப் பலமுறை படித்து படித்து மகிழ்ந்த ஏமி. காப்பகம் முழுவதும் முத்தம்மாளின் வருகையை அறிவித்து மகிழ்ந்தார்.

அருளாயி சிரித்துக் கொண்டே ஏமியின் மகிழ்ச்சியை இரசித்தபடி அருகில் வந்தமர்ந்தார். அம்மா நம்ம முத்தம்மாள் இங்கு தனியாக வரக்கூடாது. அது சரியில்லை என்று எனக்குத்

தோணுது. என்ன சொல்கிறாய் அருளாயி? ஆமாம்மா. அவள் இங்கு வந்தால் அவள் குடும்பத்தார் இன்னும் இங்கு வந்து அவளை உரிமை கொண்டாடலாம் தானே? அது எப்படி? முத்தம்மாள் இப்போது மேஜர் என்றார் ஏமி.

அதெல்லாம் நம்ம ஊர்ல யாருக்கும் புரியாதம்மா. அவள் ஊர் காரணங்க, சொந்த காரணங்க. . . நான் முறை மாப்பிள்ளை, முறை மாமன்னு ஆளாளுக்கு வந்து எதையாவது சொல்லுவானாங்க. அதெல்லாம் எதுக்கு வீண் வம்புன்னு எனக்கு தோணுது. அப்ப என்ன செய்யலாம்? அம்மா, நம்ம முத்தம்மாளுக்கு அவளுக்கு ஏற்ற ஒரு பையனை பார்த்து கல்யாணம் பண்ணிட்டா பிறகு எந்த பிரச்சனையும் வராது இல்லையா? என்றாள்.

ஆமா ஆமா.. . நல்ல யோசனை. ஆனா... . அவளுக்கு யாரை திருமணம் செய்வது அருளாயி? சீனாவிலா? அதெல்லாம் சரிபடாதுமா. யாரு எவருன்னே தெரியாம கட்டி வைப்பது அதைவிட நிலமையை மோசமாக்கிரும் என்ற அருளாயி எதையோ ஒன்றை சொல்ல வந்து சொல்லாமல் விழுங்கினாள்.

வேறு யாரை பார்க்கலாம். . . ஏமிக்கு அருளாயின் உறவினனான அருள்தாசன் சட்டென நினைவிற்கு வந்தான். அருளாயின் திடீர் தயக்கமும் அதை உறுதிப் படுத்தியது. அழகான வாலிபன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பெற்றோரின் எதிர்ப்பை மீறி கிறிஸ்தவத்தை தழுவினான். அதற்காக குடும்பத்தாரால் வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்டதால் தனது அத்தையான அருளாயை பார்க்க டோனாவூருக்கு வந்தான். பிறகு இக்காப்பகத்தின் உண்மை சேவகனாக மாறிப்போனான். சொல்லப்போனால் இக்காப்பகத்தின் முதல் ஆண்குழந்தை இவன் தான். அதன் பிறகுதான் கைவிடப்பட்ட ஆண்குழந்தைகள் காப்பகத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். ஒருசில ஆண்டுகளில் அருள்தாசன் ஆண் குழந்தைகள் பராமரிப்பில் முக்கிய பொருப்பாளனாகிப்போனான்.

அருளாயி முகமலர்வோடு ஆம் அம்மா. எனக்கு முத்தம்மாள் சீனாவில் இருந்து உங்களுக்கு முதல் கடிதம் எழுதியதிலிருந்தே அவளது திருமணம் பற்றின கனவாகவேதான் இருக்குது. அருள்தாசன் அவளுக்கு ஏற்றவனாக இருப்பானு நீங்களும் நினைத்தால் செய்யலாம். இல்லைன்னாலும் வேறு ஒரு நல்ல பையனை பார்ப்போம் என்றாள். அவளது பேச்சில் ஒரு தாய் தனது மகனுக்கு பெண் கேட்கும் அத்தனை அன்பின் பரிவர்த்தனைகளும் அடங்கியிருந்ததை ஏமி வெகுவாக இரசித்தார். இதென்ன இப்படி சொல்லிவிட்டாய் அருளாயி. முத்தம்மாளுக்கு அருள்தாசன் பொருத்தமானவன் தான்.

இருந்தாலும் இருவரையும் நாம் கேட்டுவிட்டு அவர்கள் சம்மதம் தெரிவித்து விட்டால் உடனடியாகத் திருமணத்தை செய்து விடுவோம் என்ற ஏமி கையோடு முத்தம்மாளுக்கு விபரத்தை விவரித்து எழுதி கடிதம் போட்டார். பிறகென்ன பழம் நழுவி பாலில் விழுந்த கதைதான். இருவரின் பூரண சம்மதத்தோடு டோனாவூர் காப்பகத்தில் முதல் திருமணம் நடந்து முடிந்தது.

புதுப்புது விழுதுகள் வேகவேகமாக. நிலம் நோக்கி துளிர்விடத் தொடங்கின.!

தொடரும்.

மாத ஆய்வீதழ் சந்தா விபரம்

சந்தா விபரம்	உள்ளாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்கொடை

வங்கி விபரம்

Name: Christian Historical Society

A/c Number : 1748 020000 4906

Bank name : Federal Bank

IFSC code: FDRL0001748

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

மாத ஆய்வீதழை நீங்கள் தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ள G-Pay மூலம் நன்கொடை செலுத்த 91767 80001 என்ற

எண்ணுக்கு செலுத்தவும்

காசோலை மற்றும் வரைவோலை செலுத்த

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்”

(Christian Historical Society)

என்ற பெயரில் எடுக்கவும்

ஆசிரியர்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,

கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,

பங்களாச் சுரண்டை-627859,

தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)

04633 290401, 91767 80001

ஆவுடையானூர் திருச்சபை வரலாறு

ஜா. ஜான் ஞானராஜ்
கல்விக்கூறச்சீ

ஆவுடையானூர் – அமைவிடம்

ஆவுடையானூர் எனும் பெருங்கிராமம் பாவூர்ச்சத்திரத்தில் இருந்து கடையத்தீர்கு செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் உள்ளது. திருநெல்வேலியில் இருந்து மேற்கே சுமார் 45 கி. மீ. தொலைவில் இக்கிராமம் அமைந்துள்ளது.

ஆவுடையானூர் – அறிமுகம்

2011 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி ஆவுடையானூர் மற்றும் அநேக பல கிராமங்களை உள்ளடக்கிய ஆவுடையானூர் ஊராட்சியின் மொத்த மக்கள் தொகை 15, 587. இதில் ஆண்கள் 7989, பெண்கள் 7968. தமிழ்நாட்டின் பெரிய ஊராட்சிகளில் ஒன்றான ஆவுடையானூர் ஊராட்சியின் மக்கள் தொகையில் 82 விழுக்காட்டினர் கல்வி கற்றவர்கள். ஆவுடையானூர் ஊராட்சியில் 4016 குடும்பத்தினர் வசித்து வருகிறார்கள்.

ரேனியஸ் வருகையும் நற்செய்திப் பணியும்

நெல்லை அப்போஸ்தலர் ரேனியஸ் ஐயரவர்களால் அக்காலத்து ஒருங்கிணைந்த திருநெல்வேலி மாவட்டம் முழுவதும் குதிரையின் துணைகொண்டு தனிநபராகவும், உபதேசிமார்கள் மற்றும் செமினரி மாணவர்கள் ஆகியோரோடு இணைந்து சென்றும் 1820 முதல் 1838 வரை நற்செய்தி அறிவிக்கப்பட்டு வந்தது.

கடையம் மற்றும் பாவூர்ச்சத்திரம் வட்டாரங்களில் கிறிஸ்தவம்

கடையம் மற்றும் பாவூர்ச்சத்திரம் வட்டாரங்கள் ரேனியஸ் ஐயரவர்கள் மிகவும் நேசித்த ஒரு வட்டாரமாக காணப்பட்டது. அவரது நற்செய்தி பணியின் காரணமாக 1825 முதல் அனேக கிராமங்கள் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக் கொள்ளத் தொடங்கின. 1823 இல் கணபதி நாடானூர் என்ற

கிராமத்தில் CMS தொடக்கப்பள்ளி ரேனியஸ் ஐயரவர்களால் தொடங்கப்பட்டது. அவரது நற்செய்தி பணியின் காரணமாக கணபதி நாடானூரில் அநேகர் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக் கொள்ள தொடங்கினர். 1825 இல் கணபதி நாடானூரில் CMS திருச்சபை உருவானது. இக்கிராமம் ஆவுடையானூரிலிருந்து சில கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ளது. 1832 இல் இக்கிராமத்தில் மிகுந்த உபத்திரவங்கள் பிற மதத்தினரால் கொடுக்கப்பட்டதால் இக்கிராமத்தையொட்டி மிஷனுக்காக பெரிதானதோர் நிலத்தை ரேனியஸ் வாங்கினார். அதில் இக்கிராமத்தார் குடியேற்றப்பட்டனர். அந்த புதிய குடியேற்ற மிஷன் கிராமத்திற்கு விசுவாசபுரம் என்ற பெயர் ரேனியஸ் ஐயரவர்களால் கொடுக்கப்பட்டது. கடையம் - பாவூச்சத்திரம் வட்டாரத்தில் 1827 இல் புலவனூரில் CMS திருச்சபை உருவானது. 1828 இல் கடையம், மேட்டூர், கிராமங்களில் அநேகர் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றதால் CMS திருச்சபை உருவானது.

ஆவுடையானூர் கிராம உருவாக்கம்

சுமார் 250 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக முன்பாக சகோதரர்களான இரு குடும்ப பெரியவர்கள் தேரிக்குடியிருப்பு பகுதியில் இருந்து மேற்கு நோக்கி இடப்பெயர்ச்சி செய்தனர். வைத்திலிங்க சுவாமி எனும் குலதெய்வத்தை அங்கு வழிபட்டு வந்த இவர்கள் புறப்படுகையில் அந்த கோவிலில் இருந்து பிடி மண்ணை எடுத்தவர்களாக புறப்பட்டனர். ஒரு பெரியவர் ஆலங்குளத்திற்கு அருகில் உள்ள ஆலடிப்பட்டிக்கு வந்து குடும்பமாக அங்கு தங்கிவிட்டார். மற்றொரு பெரியவர் தமது ஆறு பிள்ளைகளுடன் குத்தாலிங்கம், ஆவுடைசிவன், சிதம்பரம், கருவேல், குமார், பொடியன் தற்போது ஆவுடையானூர் கிராமம் இருக்கும் இடத்தில் வந்து கீழவயல்காடு என சொல்லப்படும் இடத்தில் தாம் கொண்டு வந்த பிடிமண் கொண்டு வைத்திலிங்க சுவாமி குலதெய்வ கோயிலை அமைத்து குடியேறினார்கள்.

ஆவுடையானூர் மற்றும் பொடியனூர் ஊர் பெயர் விளக்கம்

ஆவுடையானூரில் முதன் முதலில் குடியேறி அந்த கிராமத்தை உருவாக்கிய குடும்ப பெரியவரிடம் பசுமாடுகள் ஏராளமாக இருந்தது. அக்காலத்தில் பசு 'ஆ' என அழைக்கப்பட்டது. ஆதலால் பசுவடையார் எனும் பொருளைத்தரும் அடையாளப் பெயராகிய ஆவுடையார் என்றும் ஆவுடையார் நாடான் என்றும் அவர் அழைக்கப்பட்டார். அவரும் அவரது முதல் ஐந்து ஆண் பிள்ளைகளும் அவர்களது குடும்பத்தாரும் வசித்த கிராமம் குடும்பப்பெரியவரது அடையாளப் பெயரால் ஆவுடையானூர் என அழைக்கப்பட்டது. பிற்காலத்தில் அது ஆவுடையானூர் என மருவி அழைக்கப்படுகிறது. மூத்த சகோதரர்கள் ஐவருக்கும் கடைசி மகன் பொடியனுக்கும் இடையே கருத்து முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டதால் ஆவுடையானூர் கிராம ஊரணியின் மேல்புறம் கடைசிமகன் பொடியன் தனியே குடியிருந்தார். பொடியன் குடும்பமாக வசித்த இடம் பொடியனூர் என அழைக்கப்படலாயிற்று.

தொடக்க கால ஆவுடையானூரில் கிறிஸ்தவம் சார்ந்த வழக்கு

தொடக்க கால ஆவுடையானூரில் கிறிஸ்தவர்களுக்கு விரோதமாக ஓர் வழக்கு வந்ததாகவும் அதில் ஓர் சாட்சியாக ஆவுடையா நாடார் அவர்களின் ஆறு மகன்களில் கடைசி மகனாகிய பொடியன் சேர்க்கப்பட்டு இருந்தார். பொடியனின் சாட்சியைக் கொண்டே நீதிபதியால் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது பொடியன் நேர்மையாக உண்மையை உதாரத்துவமாக கோர்ட்டில் சொன்னதாகவும் அதை வைத்தே நீதிபதி தீர்ப்பு வழங்கியதாகவும் இதன் மூலமாக பொடியன் பேரும் புகழும் பெற்றதாகவும் ஒரு குறிப்பு செவிவழிச் செய்தியாகச் சொல்லப்படுகிறது.

ஆவுடையானூரின் ஓர் அங்கமான பொடியனூரில் கிறிஸ்தவம்

1829 இல் ஆவுடையானூர் என்ற குடும்பப் பெரியவரின் வழிமரபைச் சார்ந்த 6 மகன்களில் கடைசி மகனாகிய பொடியனும் அவரது வழிமரபினரும் குடியிருந்த பொடியனூரில் அந்த குடும்பத்தினரில் அநேகர் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றதால் பொடியனூரில் திருச்சபை உருவானது. இங்கு தேவாலயம் கட்ட ஊரார் சம்மதிக்காததால் ஆலய ஆராதனை வீட்டு ஜெப ஆராதனையாகவே நடைபெற்று வந்துள்ளது. முக்கிய ஆராதனைகளுக்கு பொடியனூர் திருச்சபையார் ஆவுடையானூர் தேவாலயத்திற்கு சென்று வந்துள்ளார்கள். சுமார் 80 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பொடியன் கூட்டம் குடும்பத்தினருக்குள் ஒரு மரணமும் ஒரு ஜெபக்கூட்டமும் இரவு நேரத்தில் ஒரே நாளில் நடைபெற்றதன் காரணமாக அந்த குடும்பத்திற்குள் இந்து கிறிஸ்தவர் என்ற பேதங்கள் பாகுபாடுகள் ஏற்பட்டதால் கிறிஸ்தவ குடும்பத்தினர் அனைவரும் பொடியனூரை விட்டு வெளியேறி கீழ்ச்சிவந்திபுரம் மற்றும் ஆறுமுகம் பட்டியில் குடியேறினர்.

ஆவுடையானூரில் கிறிஸ்தவம்

தற்போது ஆவுடையானூர் என்றழைக்கப்படும் இக்கிராமம் ஆவுடையானூர் என ரேனியஸ் ஐயரவர்கள் காலத்தில் அழைக்கப்பட்டது. ரேனியஸ் ஐயரவர்கள் தமது மிஷன் குறிப்புகள் அனைத்திலும் இக்கிராமத்தை ஆவுடையானூர் என்றே குறிப்பிடுகிறார். ஆவுடையானூர் கிராமத்தில் ரேனியனின் நற்செய்திப்பணியால் 1834 இல் ஆவுடையானூர் நாடான் என்ற பெரியவரின் வழிமரபைச் சார்ந்த அநேக குடும்பத்தினர் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அதன் காரணமாக 1834 இல் ஆவுடையானூர் என்ற ஆவுடையானூரில் திருச்சபை உருவானது.

ஆவுடையானூரில் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவம்

சீர்திருத்த கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளைத் தொடர்ந்து கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ போதகர்கள் ஆவுடையானூருக்குக் கிறிஸ்தவ நற்செய்தியைக் ஆவுடையானூருக்கு கொண்டு சென்றார்கள். ஆவுடையானூரில் மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள வெய்க்காலிப்பட்டி, மேட்டூர் புலவனூர், கடையம், மயிலப்பபுரம், மருதடியூர் போன்ற பல கிராமங்களில் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ திருச்சபை உருவானது. அவை தென்காசி பங்கு தந்தையின் மேற்பார்வையின் கீழ் செயல்பட்டது. தென்காசி பங்கில்

இருந்து ஆவுடையானூர் மற்றும் சுற்று கிராமங்கள் தனியே பிரிக்கப்பட்டு ஆவுடையானூர் தனி பங்கு 20.05.1981 இல் உருவாக்கப்பட்டது. சுமார் 3,000 மாணவ மாணவியர் கல்வி பயிலும் புனித அருள்பர் மேல்நிலைப்பள்ளி ஆவுடையானூரில் சிறப்பாக செயல்பட்டு வருகிறது. ஆவுடையானூரிலிருந்து வெய்க்காலிப்பட்டி தனி பங்கு ஆக தற்போது பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அழகப்ப நாடாரால் ஆவுடையானூர் திருச்சபைக்கு ஏற்பட்ட பெருந்துன்பம்

1845 இல் அழகப்ப நாடார் என்பவரால் உருவான பெருந்துன்பமான நல்லூர் துன்பத்தில் கடையம் முதல் பாவுச்சத்திரம் வரையிலான அனைத்து கிராமங்களிலும் CMS திருச்சபைகள் பெருந்துன்பத்தை சந்தித்தன. பல கிராமங்களில் சபை முற்றிலும் இல்லாமல் போனது. இன்று வரை அந்த இடங்களில் சபை இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த துன்பத்தில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு கிராமம் ஆவுடையானூர் என அக்காலத்தில் அழைக்கப்பட்ட ஆவுடையானூர் அழகப்பநாடார் இக்கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று அறிய முடிகிறது. 90 குடும்பத்தினர் கொண்ட ஆவுடையானூர் திருச்சபையில் இருந்து 40 குடும்பத்தினர் அழகப்ப நாடார் மூலம் பின்வாங்கிப் போனார்கள். இந்த துன்பத்தைக் குறித்து கேள்விப்பட்ட ஷாஃப்டர் ஐயரவர்கள் உடனடியாக ஆவுடையானூர் விரைந்து வந்தார்கள். ஷாஃப்டர் ஐயரவர்கள் ஆவுடையானூரில் எஞ்சியிருந்த 50 கிறிஸ்தவ குடும்பத்தாரிடம் ஓர் கேள்வியை கேட்டார்கள் நீங்கள் ஏன் துன்பப்படுகிறீர்கள்? 40 குடும்பத்தார் மறுதலித்தது போன்று நீங்களும் மறுதலித்து விட்டால் அழகப்பநாடார் உங்களைத் துன்புறுத்த மாட்டார், நீங்கள் சௌக்கியமாக இருக்கலாமே? எனக் கேட்டார்.

இந்த கேள்விக்கு ஆவுடையானூர் திருச்சபை மக்கள் கீழ்க்கண்டவாறு பதில் அளித்தார்கள். 'அப்படி வாழ்வதைவிட உங்கள் கால்மாட்டிலேயே சாவோமே அன்றி ஆண்டவரை மறுதலிக்க மாட்டோம்' என விசுவாசத்தோடு பதில் அளித்தார்கள்.

ஆவுடையானூர் மக்களின் விசுவாசம்

ஆவுடையானூர் திருச்சபை மக்களின் இந்த விசுவாச வார்த்தைகளை ஷாஃப்டர் ஐயரவர்கள் 1846 ஆகஸ்டில் சபை சந்திப்பு மிஷன் சுற்றுப்பயணம் ஆக ஆவுடையானூர் சபையை சந்திக்க வந்த ராக்லாந்து ஐயரவர்களிடம் கூறினார்கள். அதை கேட்டு மகிழ்ச்சி அடைந்த ராக்லாந்து ஐயரவர்கள் ஆவுடையானூர் திருச்சபையாரின் மீது அதிக பாசமும் அன்பும் கொண்டார்கள்.

மிஷனர் இராக்லாந்து ஆவுடையானூர் திருச்சபையைச் சந்தித்தல்

1846 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் CMS மிஷனரியாக சென்னையில் வந்திறங்கிய ராக்லாந்து 1846 ஜனவரி முதல் ஜூலை மாதம் வரை சென்னையில் தங்கி தமிழ் மொழியை கற்றார். 21.07.1846 அன்று சென்னையில் இருந்து திருநெல்வேலி செல்வதற்காக அவர் புறப்பட்டார். 14.08.1846

அன்று பாளையங்கோட்டை வந்து சேர்ந்தார். அங்கு பெற்றிட ஐயரவர்கள் இல்லத்தில் சில நாட்கள் தங்கி இருந்து தமக்கு சி. எம். எஸ் சங்கம் கொடுத்த கட்டளைப்படி சபைகளை சந்திக்கப் புறப்பட்டார். அவர் முதலாவது சந்தித்த சபை ஆலங்குளம் திருச்சபை ஒரு நாள் முழுவதும் ஆலங்குளத்தில் சபை சந்திப்பு பணிகளை நல்லூர் வட்டார மிஷனரி ஷாஃப்டர் ஐயரவர்களுடன் இணைந்து செய்தார். மறுநாள் இரு மிஷனரிமார்களும் அக்காலத்தில் ஆவுடையானூர் என்று அழைக்கப்பட்ட ஆவுடையானூர் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

அந்த நேரம் ஆவுடையானூர் திருச்சபை மக்கள் தேவாலயம் கட்ட சிரமப்பட்டு வருவதை நேரில் கண்ட ராக்லாந்து ஐயரவர்கள் பார்த்தார்கள். ஆவுடையானூர் திருச்சபை மக்களின் விசுவாசம் குறித்து அறிந்திருந்த இராக்லாந்து ஆவுடையானூர் தேவாலயம் கட்ட 200 ரூபாய் செலவாகும் என அப்போது மதிப்பிடப்பட்டிருந்த நிலையில் சபையாரிடம் 100 ரூபாய் மட்டுமே இருப்பதை நேரில் அறிந்த இராக்லாந்து ஐயரவர்கள் உடனடியாக தம் கையில் இருந்த நூறு ரூபாயை சபையாரிடம் கொடுத்து தேவாலயப் பணியை வேகமாக செய்து முடிக்க கேட்டுக் கொண்டார்கள் அதன்படி தேவாலயப் பணி வேகமாக நடைபெற்றது. 02.12.1846 இல் இம்மானுவேல் ஆலயம் என்ற பெயரில் தேவாலயம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது.

இடைக்கால ஆவுடையானூர் திருச்சபை

இடைக்கால ஆவுடையானூர் திருச்சபையின் தூண்கள் ஆக திரு. ஜே. வி. தங்கச்சாமி அவர்களும் அவர்களது ஒன்றுவிட்ட மூன்று சகோதரர்களான கனம். அருமை நாயகம் ஐயரவர்கள் திரு. அமிர்தநாயகம் அவர்கள் திரு. பொன்னுச்சாமி அவர்கள் ஆகியோரும் செயல்பட்டுள்ளனர். திரு. ஜே. வி. தங்கச்சாமி அவர்களுக்கு மூன்று ஆண், ஐந்து பெண் பிள்ளைகள். தேவாலய ஆராதனைகளில் தனது மனைவி மற்றும் எட்டு பிள்ளைகளோடு திரு ஜே வி தங்கச்சாமி அவர்கள் தவறாது பங்கு பெற்றார் என்பது இன்றளவும் சொல்லப்படுகிற பாரம்பரிய வரலாற்று செய்தி. ஆவுடையானூர் திருச்சபையின் இரண்டாம் தேவாலயத்தை சிறப்பாக கட்டி எழுப்பியவர் அவரே. தற்போது தேவாலயம் அமைந்துள்ள இடத்தில் கீழ் புறத்தில் 02.12.1846 அன்று பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட முதலாம் தேவாலயம் இருந்தது. மேல் புறத்தில் CMS தொடக்கப் பள்ளிக்கூடம் இருந்தது. தேவாலயத்தை தனியே கட்ட வேண்டும் என விரும்பிய அவர் தற்போதைய தேவாலயத்தில் இருந்து தெற்கே சுமார் 50 அடி தொலைவில் உள்ள இடத்தில் அப்போதைய நெல்லை பேராயர் மகாகனம் நார்மன் டப்ஸ் மூலம் தேவாலயம் கட்ட அடிக்கல் நாட்டுவதற்கான அனைத்து பணிகளையும் செய்து முடித்த நிலையில் அடிக்கல் நாட்டுவதற்கு முந்தின நாள் நள்ளிரவில் ஜே. வி தங்கச்சாமி அவர்கள் சொப்பனம் வாயிலாக ஓர் தரிசனத்தைப் பெற்றார்கள். அந்த தரிசனத்தில் பெரிய விளக்கு தண்டுடன் இரு தூதர்கள் முன் செல்ல அவர்கள் பின்னே தங்கச்சாமி அவர்கள் நடந்து சென்றார்கள். இருதூதர்களும் தற்போதைய தேவாலயம் அமைந்துள்ள இடத்தில் அந்த விளக்கு தண்டை நாட்டினார்கள்.

மறுநாள் பேராயர் அவர்கள் ஆவுடையானூர் வந்தவுடன் சபை பொருளாளர் மற்றும் டி. சி மெம்பரான ஜே. வி. தங்கச்சாமி நாடார் அவர்கள் தாம் கண்ட தரிசனத்தை பேராயருக்கு விவரித்துச் சொல்லி தற்போது தேவாலயம் இருக்கும் இடத்தில் அடிக்கல் நாட்டுமபடி வைத்தார்கள். இந்த பாரம்பரிய செய்தி இன்றளவும் சொல்லப்படுகிறது. தேவாலய கட்டுமானப் பணிக்கு திரு. J. V. தங்கச்சாமி அவர்களும் அவர்களது ஒன்றுவிட்ட சகோதரர் கனம். அருமைநாயகம் ஐயரவர்களும் பெருமளவில் உதவியுள்ளனர். இந்த தேவாலயம் கட்டுவதற்கு திரு. J. V. தங்கச்சாமி (1888 - 1969) அவர்கள் பெரும் முயற்சி மேற்கொண்டு இருக்கிறார் என்பது குறித்த கல்வெட்டு தேவாலயத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. பிற்காலத்தில் திரு. J. V. தங்கச்சாமி நாடாரின் பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோரை நினைவு கூர்ந்து தேவாலயத்திற்கு 05. 05. 1974 இல் மணி வழங்கி உள்ளது குறித்த கல்வெட்டு தேவாலயத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

STC தாளாளர் ஆக மீஸ். கைட் அருமைநாயகம்

STC மேல்நிலைப்பள்ளி, STC கிளை நடுநிலைப்பள்ளிகள், மற்றும் STC கிளை தொடக்கப் பள்ளிகள் ஆகிய கல்வி நிறுவனங்கள் அனைத்திற்கும் தாளாளராக ஆவுடையானூரைச் சார்ந்த கனம். அருமைநாயகம் ஐயரவர்களின் மகளான மீஸ். கைட் அருமைநாயகம் அவர்கள் நீண்ட பல ஆண்டுகள் இருந்தார்கள். இவர்கள் ஆவுடையானூரில் பெண் குழந்தைகளின் கல்வி நலனுக்காக STC கிளை பள்ளியை நிறுவ அதிக விருப்பம் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கான இடத்தை தர ஊராரும் குடும்பத்தாரும் முன் வராததால் அந்த நல்ல வாய்ப்பு ஆவுடையானூருக்கு கிடைக்காமல் போய்விட்டது.

மீண்டும் புதிய தேவாலயக் கட்டுமானம்

07.08.1926 இல் பேராயர் நாரமன் H. டப்ஸ் அவர்களால் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு 1932 இல் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட தேவாலயம் வளர்ந்து வந்த ஆவுடையானூர் திருச்சபைக்கு போதுமானதாக இல்லாததால் புலவனூர் சேகர குருவாக அருள்திரு. தேவராஜ் ஞானசிங் ஐயரவர்கள் பணி செய்த போது 14.12.2002 அன்று அப்போதைய மேற்கு சபை மன்ற தலைவர் திரு. ராஜபாண்டியன் ஐயரவர்களால் புதிய தேவாலயம் கட்ட அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. 6,60,000 ரூபாய் செலவில் தேவாலயம் சிறப்பாகக் கட்டப்பட்டது. ஆவுடையானூரைச் சொந்த ஊராகக் கொண்ட டாக்டர். பாலசிங் அவர்களது குடும்பத்தினர் தேவாலயக் கட்டுமானப் பணிக்கு சிறப்பான பண உதவியை நன்கொடையாக வழங்கினார்கள். 26.10.2003 அன்று சேகர குருவானவர் அருள்திரு. கிறிஸ்டி சக்கரவர்த்தி ஐயரவர்கள் சபை ஊழியர் திரு. ராஜ்குமார் அவர்கள் இருந்தனர். சபையார் முன்னிலையில் நெல்லை பேராயர் மகாகனம். எஸ். ஜெயபால் டேவிட் அவர்களால் தேவாலயம் மறுபிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. ஆலயக் கட்டுமானப் பொருளாளராக திரு. செல்லப்பாண்டி ஆசிரியர் அவர்கள் இருந்தார்கள். ஆலயக் கட்டுமான குழு உறுப்பினர்களாக திரு. அமிர்தநாயகம், திரு. அமிர்தராஜமணி, திரு. பால்பாண்டி, திரு. சந்திரபோஸ் ஆகியோர் செயல்பட்டனர்.

2003 வரை பல ஆண்டுகள் திரு. செல்லப்பாண்டி ஆசிரியர் ஆவுடையானூர் சபை பொருளாளர் ஆக இருந்தார்கள். இவர்கள் சபைஊழியராகப் பணி செய்த காலத்தில் புதிய தேவாலய கட்டுமான பணி நடைபெறுவதற்கு சமார் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கான்கிரீட் மேற்கூரை கொண்ட புதிய முன் மண்டபம் 84,000 செலவில் சிறப்பாகக் கட்டப்பட்டது.

மேட்டூர் சேகரத்தில் ஆவுடையானூர் திருச்சபை

தொடக்க கால முதல் நல்லூர் சர்க்கீர் புலவனூர் சேகரத்தில் இருந்த ஆவுடையானூர் திருச்சபை 1944 இல் நல்லூரில் இருந்து அம்பாசமுத்திரம் புதிய சர்க்கீர் உருவான போது அம்பாசமுத்திரம் சர்க்கீர் புலவனூர் சேகரத்தில் இருந்தது. புலவனூர் சேகரத்தில் இருந்து மேட்டூரைத் தலைமை இடமாகக் கொண்டு புதிய சேகரம் பிரிக்கப்பட்டபோது ஆவுடையானூர் திருச்சபை மேட்டூர் சேகரத்தோடு சேர்க்கப்பட்டது.

ஆவுடையானூர் தேவாலய புதிய கோபுரம் பிரதிஷ்டை

2003 இல் புதிதாக கட்டப்பட்ட தேவாலயத்திற்கு கோபுரம் இல்லாமல் இருப்பதைக் கண்ட சபை மக்கள் புதியதோர் கோபுரம் கட்டத் திட்டமிட்டார்கள். கோபுரக் கட்டுமான பணிக்கு சென்னை D. S. சகோதரர்களான திரு.கோயில்பிள்ளை, திரு.மாசிலாமணி திரு.பொன்னுத்துரை, திரு.ஜெய்சிங், திரு.சௌந்தர பாண்டியன் ஆகியோர் பெருமளவு பணத்தை நன்கொடையாக தர முன்வந்தார்கள். ஆவுடையானூர் சபை மக்களின் நன்கொடையான பத்து இலட்சம் மற்றும் D. S. சகோதரர்களின் நன்கொடையான பன்னிரண்டு இலட்சம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு 22 இலட்சம் செலவில் 110 அடி உயரத்தில் சிறப்பாகக் கட்டப்பட்ட புதிய கோபுரம் மேட்டூர் சேகர குருவானவர் கனம். ஜான் துரைசிங் ஐயரவர்கள் மற்றும் ஆவுடையானூர் சபை ஊழியர் திரு. குணசீலன் அவர்கள் முன்னிலையில் நெல்லை பேராயர் மகாகனம். ஜே. ஜே கிறிஸ்துதாஸ் அவர்களால் 24. 09. 2017 இல் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது.

புதிய கோபுரத்தில் புதிய வெண்கல நாக்கு மணி

புதிய கோபுரத்தில் பொருத்த தம் தந்தை திரு. A. D. E., பீட்டர் H. M., அவர்கள் நினைவாக டாக்டர். திரு. பாலசிங் அவர்களது குடும்பத்தாரால் 2,40,000 ரூபாய் செலவிலான வெண்கலநாக்கு மணி வழங்கப்பட்டது. அது புதிய கோபுரத்தில் பொருத்தப்பட்டு நெல்லை பேராயர் மகாகனம். ஜே. ஜே கிறிஸ்துதாஸ் அவர்களால் 24. 09. 2017 இல் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது.

தேவாலய விர்வாக்கம் - புதிய ஆல்டர் மற்றும் கீழ் தளம்

வளர்ந்து வந்த ஆவுடையானூர் திருச்சபைக்கு தேவாலயம் போதுமானதாக இல்லாதபடியால் தேவாலயத்தை புதிய ஆல்டர் ஆக பின்புறம் விரிவாக்கம் செய்ய சபையார் திட்டமிட்டனர். விரிவாக்கம் செய்யும் ஆல்டர் பகுதியில் கீழ் தளம் (Underground Room) அமைப்பது என திட்டமிடப்பட்டது. 30 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என திட்டமிடப்பட்ட நிலையில் 8 இலட்சம் ரூபாய் D. S. சகோதரர்கள் நால்வரால் நன்கொடையாக வழங்கப்பட்டது. 22 இலட்சம் ரூபாய் ஆவுடையானூர் சபைமக்களின் பங்களிப்பாக இருந்தது. 30 இலட்சம் செலவில்

தேவாலய விளிவாக்கம் புதிய ஆல்டர் மற்றும் கீழ் தளம் என்ற அளவில் செய்யப்பட்டு சபை ஊழியர் திரு. G. ஜெபரூபன் அவர்கள் சேகரகரு. கனம். T. டேனியல் தனசன் ஐயரவர்கள் மற்றும் திருமண்டல 'லே' செயலாளர் அருள்திரு. D. S. ஜெய்சிங் அவர்கள், சபையார் முன்னிலையில் திருமண்டல துணைத் தலைவர் கனம். T. P. சுவாமிதாஸ் ஐயரவர்களால் 15. 02. 2022 அன்று மறு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது.

புதிய இடத்தில் தொடக்கப் பள்ளிக்கூடம்

ஆவுடையானூர் திருச்சபை உருவான தொடக்க காலத்திலேயே ஆவுடையானூரில் CMS தொடக்கப்பள்ளி CMS மிஷனரிகளால் நிறுவப்பட்டது. ஆவுடையானூர் CMS தேவாலயத்தை அடுத்து மேல்புறம் இருந்த கட்டிடத்தில் பள்ளி செயல்பட்டு வந்தது. புதிய இடத்தில் பள்ளியைத் தனியே கட்ட தேவாலயத்தின் வடபுறம் உள்ள தெருவின் வடபுறம் மூன்று சென்ட் நிலம் மூன்று இலட்சம் ரூபாய் செலவில் ஆவுடையானூர் சபையாரால் வாங்கப்பட்டது. அந்த இடத்தில் பத்து இலட்சம் ரூபாய் செலவில் மாடியுடன் கூடிய TDTA பள்ளி கட்டிடம் சிறப்பாகக் கட்டப்பட்டு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. தேவாலய ஆராதனை வேளைகளில் தடையற்ற மின்சாரத்தை வழங்குவதற்கு ஏதுவாக மூன்று லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஜெனரேட்டர் நிறுவப்பட்டது.

ஊர் மற்றும் சபை வரலாறு குறித்த நேரடி கள ஆய்வு

ஆவுடையானூர் கிராம வரலாறு மற்றும் சபை வரலாறு குறித்து நேரடி கள ஆய்வு செய்த போது சபை பெரியவர்கள் திரு. J. அமிர்தநாயகம், திரு. A. பால், திரு. A. புளோரசிங் ராஜா, சபை பொருளாளர் திரு. அமிர்த ராஜமணி ஊர் பிரமுகர் திரு. மனோகர் ஆகியோர் தாங்கள் நேரில் பார்த்த சம்பவங்களை, தங்கள்

முன்னோரிடம் கேட்டு அறிந்து கொண்ட பாரம்பரிய செவிவழிச் செய்திகளைப் பகிர்ந்து கொண்டனர்.

திருமண்டல ஆண்டறிக்கைகள் மூலம் அறிந்து கொள்கிற ஆவுடையானூர் சபை நிலை

1912 திருமண்டல ஆண்டறிக்கைப்படி ஆவுடையானூர் சபையில் 25 ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களும் 12 பரி. நற்கருணைக்காரரும் இருந்தனர். பொடியனூர் சபையில் 14 ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களும் 2 பரி. நற்கருணைக்காரரும் இருந்தனர். 1930 இல் திருமண்டல ஆண்டறிக்கைப்படி ஆவுடையானூர் சபையில் 47 ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களும் 17 பரி. நற்கருணைக்காரரும் இருந்தனர். பொடியனூர் சபையில் 21 ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களும் 8 பரி. நற்கருணைக்காரரும் இருந்தனர். 1943 இல் திருமண்டல ஆண்டறிக்கைப்படி ஆவுடையானூர் சபையில் 55 ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களும் 25 பரி. நற்கருணைக்காரரும் இருந்தனர். பொடியனூர் சபையில் 21 ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களும், 8 பரி. நற்கருணைக்காரரும் இருந்தனர். 1963 இல் திருமண்டல ஆண்டறிக்கைப்படி ஆவுடையானூர் சபையில் 60 ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களும் 18 பரி. நற்கருணைக்காரரும் இருந்தனர். பொடியனூர் சபையில் 20 ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களும், 10 பரி. நற்கருணைக்காரரும் இருந்தனர். 1998 இல் திருமண்டல ஆண்டறிக்கைப்படி ஆவுடையானூர் சபையில் 158 ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களும் 79 பரி. நற்கருணைக்காரரும் இருந்தனர். 1998 இல் பொடியனூரில் தனி சபை இல்லை. பொடியனூர் சபை ஆவுடையானூர் சபையுடன் சேர்க்கப்பட்டது.

தற்போதைய நிலையில் ஆவுடையானூர் திருச்சபை

தற்போதைய ஆவுடையானூர் திருச்சபையில் 110

குடும்பத்தினர் உள்ளனர். 318 ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் உள்ளனர். 245 பரி. நற்கருணைக்காரர்கள் உள்ளனர். ஆவுடையானூர் சபை பொருளாளராக 2003 ஆம் ஆண்டு முதல் 20 ஆண்டுகளாக திரு. அமிர்த ராஜமணி அவர்கள் சிறப்பாகப் பணி செய்து வருகிறார்கள். ஆவுடையானூர் சபை ஊழியராக திரு. எடிசன் அவர்களும், தற்போது ஆவுடையானூர் சபை இருக்கும் மேட்டூர் சேகர குருவானவராக கனம். ஜோயல் சாம் மெர்வின் ஐயரவர்களும் திருப்பணிவிடையை சிறப்பாக நிறைவேற்றி வருகிறார்கள்.

(பாடமாலை 46)

‘இம்மானுவேலே வாரும் வாருமே’

ஐான் மேசன் நீல்

பேரா. குட்டி ஜஸ்கர்,
போப் கல்லூரி, சாயம்புரம்.

தீருச்சபையின் ஆண்டு வெவ்வேறு காலங்களாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றில் முக்கியமானது ‘அட்வெந்து’ (கிறிஸ்துவின் வருகை) காலமும் ‘லெந்து’ (கிறிஸ்துவின் பாடுகளும் மரணமும்) காலமாகும். இவற்றைத் தவிர பல பண்டிகை நாட்களும், திருநாட்களும் உண்டு. ஆதித் தீருச்சபையில் பண்டிகை நாட்களுக்கு முந்தின இரவில் ஒரு ஆயத்த ஆராதனை நடத்துவது வழக்கம். இன்று கூட சில சபைகளில் இந்த ஆயத்த ஆராதனை நடைபெறுவது உண்டு. இந்த ஆயத்த ஆராதனைக்கு விழிப்பு ஆராதனை (Vigil) என்று பெயர்.

கிறிஸ்து பிறப்பு தினத்துக்கு முந்தின நான்கு வாரங்கள் அட்வெந்து நாட்களாக ஆசிரிக்கப்படுகின்றன. இந்த நாட்களில், மாலை ஆராதனைகளில், பரிசுத்த கன்னியாபாளின் கீதத்துக்கு (magificat) முன்னும் பின்னும், அந்த பண்டிகை காலத்துக்குப் பொருத்தமான ஒரு வசனம் பாடப்படுவது வழக்கம். சபையார் இருபகுதியாக அல்லது குருவானவரும் சபையாருமாக இதை

மாறி மாறிப் பாடுவார்கள். இப்பாடலுக்கு ஆங்கிலத்தில் ‘Antiphon’ என்று பெயர்.

அட்வெந்து நாட்களில் அந்திபன் ‘ஓ’ என்ற ஒரே எழுத்தில் அமைந்திருந்தது. ‘ஓ’ என்பது வேதனையின் குரல், தீருச்சபையின் மணவாளான கிறிஸ்துவின் வருகைக்கு ஆவலுடன் காத்திருந்த சபையின் வாஞ்சையையும் தவிப்பையும் இந்த ‘ஓ’ என்ற குரல் குறிப்பிடுவதாக இருந்தது. சில காலத்துக்குப்பின் ‘ஓ’ என்ற இவ்வெழுத்தோடு நமது ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறிக்கும் சிறப்பு பெயர்களாகிய

- O Emanuel - இம்மானுவேல்
- O Thou Rod of Jesse - ஈசாயின் வேர்துளிரே (ஏசாயா 11:1)
- O Thou Day spring - அருணோதயமே (லூக்கா 1: 78-80 இ 79ய)
- O Thou Key of David - தாவீதின் திறவுகோலே (ஏசாயா 22- 22)

• O Lord of Might (யாத்திராகமம் 19 : 16)

சேர்த்து அந்திபனாக பாடினார்கள். இன்னும் சில காலங்களுக்குப் பின், இந்த அந்திப்பன்களுடன் ஒரு சிறிய ஜெபமும் சேர்த்து பாடப்பட்டது. கிறிஸ்து பிறப்புக்கு முந்தின ஏழு நாட்களின் மாலை ஆராதனைகளில், ஒவ்வொரு நாளும் ஓர் அந்திபன் பாடல் மட்டும் பாடப்பட்டது.

அநேக ஆண்டுகளுக்குப்பின், பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் ஒரு பக்தன் இந்த ஐந்து அந்திபன்களையும், ஐந்து கவிஞர்கள் ஓர் அடவெந்து பாடலாக எழுதினார். இது லத்தீன் மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்ததால் லத்தீன் சபைகளில் மட்டும் பாடப்பட்டு வந்தது. இப்பாடல் அடவெந்து நாட்களுக்கேற்ற ஒரு பாடலாக இருந்ததால், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், ஜான் மேசன் நீல் பண்டிதர் அதை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். அதுதான் அடவெந்து நாட்களில் நாம் பாடும் 'இம்மானுவேலே வாரும் வாருமே' என்ற பாடல்.

ஜான் மேசன் நீல் பண்டிதர் 1818 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம், 28 ம் தேதி லண்டன் மாநகரில் பிறந்தவர் (28.01.1818). அவரது தந்தை ஆங்கிலச் சபையைச் சேர்ந்த ஒரு போதகர். ஜான் மேசன் நீல் கல்லூரிப்படிப்பைக் கேம்பிரிட்ஜ் தீருத்துவக் கல்லூரியில் முடித்தார். இங்கு மாணவராய் இருந்தபோது கிறிஸ்தவச் செய்யுள் எழுதும் போட்டிகளில் பதினொருமுறை (11) பரிசுகள் பெற்றார். திருச்சபை முறையில் 'ஆக்ஸ்வார்டு குழு'வை அவர் ஆதரித்ததால் ஆங்கிலச் சபையில் உயர்பதவிகள் அவருக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. உடல் நலம் குன்றியதால், இரு ஆண்டுகள் ஸ்பெயின் நாட்டில் வசிக்க வேண்டி வந்தது. அவர் ஒரு சிறந்த கல்விமான். ஆங்கிலம் உள்பட 20 மொழிகள் கற்றிருந்தார். திருச்சபை வரலாறு, ஆலயக் கட்டிடங்கள் முதலிவற்றைக் குறித்த பல நூல்கள் எழுதியிருந்தார். மேலும் பல பாடல்களை எழுதியதுடன், கிரேக்க லத்தீன் மொழியிலிருந்து ஏராளமான பாடல்களை மொழிபெயர்த்தார். அவற்றுள் உயிர்த்தெழும்பு காலதனி (பாமாலை 396), ஓசன்னா பாலர் பாடும் (பாமாலை 92) துக்க பாரத்தால் இளைத்து (பாமாலை 282) மிக முக்கியமான பாடல்களாகும்.

அவரது சிறந்த அறிவையும், கிறிஸ்தவ சேவையையும் பாராட்டி, அமெரிக்காவிலுள்ள ஒரு பல்கலைக்கழகம் அவருக்கு பண்டிதர் (Doctor of Divinity) பட்டம் அளித்தது. ஜான் மேசன் நீல் பண்டிதர் 1866 ம் ஆண்டு, ஆகஸ்டு மாதம் 6ம் தேதி ஈஸ்ட்டு கிரின்ஸ்டெட் என்னுமிடத்தில் தமது 48ம் வயதில் (06.08.1866) காலமானார்.

இப்போதும் இப்பாடல் பல பிறமொழிகளில் ஓர் அடவெந்து காலப் பாடலாக பாடப்பட்டு வருகிறது. நாமும் அடவெந்து ஞாயிற்றுக் கிழமை அன்று இப்பாடலை பாடலாமே!

மீட்பர் சீயோனுக்கும், யாக்கோபிலே மீறுதலை விட்டுத் திரும்புகிறவர்களுக்கும், வருவார் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். ஏசாயா 59 : 20

தேவனுக்கே மகிமையுண்டாவதாக.

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் நடத்தும் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள் மாத ஆய்விதழை நண்பர்கள், உறவினர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த அன்போடு கூட கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். கடந்த நான்கு வருடங்களாக ஒவ்வொரு மாதமும் தொடர்ந்து வெளி வந்து கொண்டு இருக்கின்றது. மறைக்கப்பட்ட, மறைந்த, மறந்த வரலாற்றுப் பக்கங்களை அடுத்த தலைமுறையினரின் கரங்களில் கொடுப்பது நம் கடமை.

சங்கத்தின் 'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்' மாத ஆய்விதழை நீங்கள் தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ள விரும்பினால் அதற்கான ஆண்டு சந்தா 600 ரூபாய் ஐந்து ஆண்டுக்கான சந்தா 3000 ரூபாய் மட்டும். மற்றும் G-Pay மூலம் நன்கொடை செலுத்த விரும்பினால் 91767 80001 என்ற எண்ணுக்கு செலுத்தவும். காசோலை மற்றும் வரைவோலை செலுத்த 'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்' (Christian Historical Society) என்ற பெயரில் எடுத்து அனுப்பவும்.

நன்கொடை சந்தா செலுத்திய தகவலை கொடுக்கப்பட்டுள்ள தொலைபேசி எண் அல்லது வாட்ஸ் ஆப் அல்லது மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு மறக்காமல் தெரியப்படுத்தவும்.

வங்கி விபரம்

Name: **Christian Historical Society**

A/c Number : **1748 020000 4906**

Bank name : **Federal Bank**

IFSC code: **FDRL0001748**

ஆசிரியர்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,

கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,

பங்களாச் சுரண்டை-627859,

தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)

04633 290401, 91767 80001

இந்தியக் கல்விமுறையும் இரேனியசின் நவீனக் கல்வியும்.

த. ஜான்சிபால்ராஜ்
திருநெல்வேலி.

இந்திய ஆரம்பகால கல்விமுறையாக பிராமணக் கல்விமுறை என்று வழங்கப்பட்ட வேதக்கால கல்விமுறையைதான் அறியமுடிகிறது. கி. மு 1500 க்கு முற்பட்ட கல்விமுறை இது. இதில் தொடக்க காலத்தில் பிராமணர்கள் மட்டுமே கல்வியை பெற தகுதியுடையவர்களாக கருதப்பட்டனர். காலப்போக்கில் சத்ரியர்களுக்கும், வைசியர்களுக்கும் கல்வியில் பங்கு கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் சூத்திரர்களுக்கு முற்றிலும் அனுமதி மறுக்கப்பட்டது.

இத்தகைய பிராமணக் கல்விமுறை கி. மு 6 ஆம் நூற்றாண்டுவரை நீடித்திருந்தது. அதன்பிறகு புத்த சமண சமயங்களின் எழுச்சியினால் அச்சமயங்கள் சார்ந்த கல்விமுறைகள் அதுவரை இருந்துவந்த பழையக் கல்விமுறையை பின்னுக்குத் தள்ளியது.

கி. மு 600 களில் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட சிந்தனைப் புரட்சிக்கு சமணமதமும் புத்த மதமும் காரணங்களாக விளங்கின. இவை அதற்கு முன்பு இருந்துவந்த இந்து சமயத்தின் சாதிவேற்றுமைகள், வீண் சடங்காச்சாரங்கள், சமயக்குருக்களின் ஆதிக்கம் போன்றவற்றை எதிர்த்தன. ஆக, இப்புதிய சமயங்களின் கோட்பாடுகள் மக்களால் மனதளவில் ஏற்கப்பட்டன. சமூகத்தில் அன்பையும் அகிம்சையையும் புத்த மதம் வலியுறுத்தியது.

சமணம் மற்றும் புத்த சமயங்கள் அவற்றின் கோட்பாடுகளுக்கு ஏற்பப் புதிய கல்விமுறையை ஏற்படுத்தின. இது அச்சமயங்களை அடிப்படையாக வைத்து ஏற்படுத்தப்பட்டாலும் முன்பிருந்த வேதக்காலகல்விமுறையிலிருந்து வேறுபட்டிருந்தது. கல்வி கற்க விரும்பிய அனைத்துத் தரப்பினரும் பள்ளிகளில் சேர்ந்து படிக்கும் வாய்ப்பை அளித்தது. ஆனால் பெண்களுக்கான

கல்வி அளிக்கப்படவில்லை. அக்கல்வியின் நோக்கம் அச்சமயக் குருக்களை உருவாக்குவதாகவே இருந்தது. சமய ஆதிக்கம் அதிகளவில் இருந்தது. அத்தோடு சமுதாயத்தில் உயர்மட்டத்தில் இருந்தவர்களே இக்கல்வியை பெறும் சூழல் வலுவானதாக இருந்தது அதன் குறைபாடாகப் பார்க்கப்பட்டது.

இந்நிலையில் ஒருசில புத்தபிடசுகளின் ஒழுக்கக்குறைவான நடத்தைகளின் காரணமாக பௌத்த கல்விமுறை பின்வாங்க தொடங்கியது. இதன் நீட்சியாக மீண்டும் பிராமணக்கல்விமுறை தலைதூக்கியது. இச்சமக்காலத்தில் தென்னிந்தியாவில் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் சங்ககாலக் கல்வி சிறப்பானதாக இருந்து வந்தது.

கி. மு இரண்டாம் நூற்றாண்டு முதல் கி. பி இரண்டாம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலகட்டமே சங்ககாலம் என்று குறிப்பிடுவர். இக்காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்ட நூல்களாவன எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, தொல்காப்பியம், பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், திருக்குறள் போன்றவை. இதன் மூலம் அக்காலத்தின் கல்விமுறையை ஓரளவு அறியமுடிகிறது. கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டிருப்பதையும் முந்தைய பிராமண கல்விமுறை மற்றும் பௌத்த கல்விமுறையிலிருந்து வேறுபட்ட கருத்துக்களையும் பொதுமையான வாழ்வியல் நோக்கங்களையும் உடையதாக இருந்திருப்பதையும் அப்படைப்புகளின் வழியாக அறியமுடிகிறது. அதனைத் தொடர்ந்து கி. பி எட்டாம் நூற்றாண்டில் இஸ்லாமியர்களின் ஆட்சி நிலைபெற்ற பின்னர் அவர்களது கொள்கைகளுக்கு ஏற்ற புதியதொரு கல்விமுறை அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதன்மூலம் அரபு மொழியும் பாரசீக மொழியும் இந்தியாவில்

பரவியது. மக்தாப்புகள் என்ற தொடக்கப்பள்ளிகளும் மதரஸாக்கள் என்ற உயர் கல்வி நிலையங்களும் தோன்றின. இவற்றிலும் சாதிபாகுபாடுகள் இன்றி விரும்பும் அனைவருக்கும் கல்விக்காக வாய்ப்பளிக்கப்பட்டது. இதேநேரம் நாட்டில் பிராமணக் கல்விமுறையும் இருந்தே வந்தது.

சமூகத்தில் அனைத்து தரப்பினருக்குமான பொதுவான தொடக்கப்பள்ளிகளும் இருந்தன. இவை திண்ணைப்பள்ளிகள் எனப்பட்டன. இதில் கல்வி பிராமணர்களும் வசியர்களுக்குமே உரியதாக இருந்து வந்த நிலையை இந்தத் திண்ணைப்பள்ளிகள் தளர்த்தின. வணிகர்களும், சூத்திரர்களும் திண்ணைப்பள்ளிகளில் கல்விக்கற்றனர். எழுத வாசிக்கவும் என்களைப்பற்றியும் இப்பள்ளிகள் போதித்தன. ஆனாலும் சமுதாயத்தின் அடித்தள மக்களுக்கும் பெண்களுக்கும் கல்வி மறுக்கப்பட்டது.

பதினாண்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் போர்ச்சுகீசியர்கள், டச்சுகாரர்கள், டேனியர்கள், பிரஞ்சுகாரர்கள் என்று தொடர்ந்து ஐரோப்பியர்கள் இந்தியாவிற்குள் வந்து தங்கள் தங்கள் பங்கிற்கு ஓரளவு கல்விப்பணிகளை செய்தனர். அவர்களும் பாகுபாற்ற முறையில் கல்வியை வழங்கினாலும் அனைவருக்கும் இவர்களது கல்வி சென்றடையவில்லை. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் வாணியம் செய்யும் அனுமதியைப் பெற்று வந்த ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய கம்பெனியினர் 1698இல் அக்கம்பெனியில் பணியாற்றுவவர்களின் குழந்தைகளுக்கு கல்வியளிக்க வேண்டி இங்கிலாந்தின் பாதிரிமார்களை வைத்து பள்ளிகளை நடத்தினர்.

இந்நிலையில் 1813 ஆம் ஆண்டில் இங்கிலாந்து நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டது. அதன்படி ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்தியர்களின் கல்வி மற்றும் இலக்கிய வளர்ச்சிகளுக்காக ஒரு டைசம் ரூபாய் கம்பெனியால் செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கட்டளையை அது பிறப்பித்தது. இதனால் ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய கம்பெனி இந்திய கல்வி வளர்ச்சிப் பணிகளில் ஆர்வங்காட்டியது.

ஆதிக்க வர்க்கத்தினரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அடிமைத்தன மரபுவழிச் சாசனங்களின் சூட்சுமங்களைப் பாமர மக்கள் தாங்களாகவே உணராதவரை அவர்களை அதிலிருந்து விடுவிப்பது என்பது தற்காலிகமானதாகவே இருந்து வந்தது. நீரந்தரமான தீர்வை, கல்வியைக் கொண்டதான் அடையச் செய்ய முடியும் என்பதை உணர்ந்திருந்த இரேனியஸ் தாம் சமயப் பணிகளால் ஏற்படுத்திய சபைகள் அமைந்திருந்த ஊர்களிலெல்லாம் சாதி சமயப் பாகுபாடின்றி அனைவரும் கல்விப் பெறும் வகையில் கல்வியைக் கட்டாயமாக்கினார். ஐரோப்பாவின் தொழிற்புரட்சி, அறிவியல் வளர்ச்சி, கல்வி போன்றவற்றை அறிந்திருந்த இரேனியஸ் முற்போக்குச் சிந்தனையாளராகவும் செயற்பாடாளராகவும் விளங்கினார். அவருக்கு முன்பு இங்கு வந்திருந்தோரும் கல்விப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் இவரது கல்விப்பணிதான் நவீனக் கல்விமுறைக்கு முதல்தர விதைகளாயின.

அன்றைய ஆதிக்க சாதியினருக்கு மட்டுமே சொந்தமாயிருந்த கல்வியை அனைவருக்குமான பொதுவுடமையாக்கினார். இதனால் உயர்சாதியினர்களின்

வெறுப்பையும் எதிர்ப்பையும் பெருமளவில் பெற்றார். வெறும் எண்ணும் எழுத்தும் தான் கல்வி என்ற நிலையை முற்றிலும் மாற்றி, பொது அறிவு, தாவரம், மண்வளம், வரலாறு, புவிபியல், கணிதம், கனிப்பொருள்கள், மொழியறிவு என்று இன்றைய கல்விமுறையை ஒத்த கல்வித் தரத்தை ஏற்படுத்த பாடநூல்களையும் தாமே எழுதி இச்சமூகத்தின் அறிவுக் கண்களைத் திறந்து வைத்தார். கல்வியில் மக்களைச் செழுமையடையச் செய்வதிலும் பெரும் கல்வியாளராகவே செயல்பட்டிருக்கிறார் இரேனியஸ். ஏனோதானோ வென்று பெற்றோர்கள் மற்றும் சமூகத்தின் அக்கரையற்று பெயரளவில் செயல்பட்ட பள்ளிகளை மூடினார்.

பள்ளியின் கல்வித் தரத்தை ஆராய, கல்வி விசாரணை அல்தை பரீட்சிக்கும் ஆசிரியர் என்றதொரு பதவியையும் ஆய்வுக் குழுவையும் ஏற்படுத்தி (Inspecting School Master I. S. M) அவ்வப்போது பள்ளிக்கல்வியின் தரத்தைச் சீரமைத்தார். இச்செயல் முறை இந்தியாவில் முதன்முதலாக இரேனியஸால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒழுங்கு முறையாக அறியமுடிகிறது. 100 க்கும் மேற்பட்ட பள்ளிகளைத் தொடங்கி நடத்தியிருக்கிறார். 1820 ஆம் ஆண்டு திருநெல்வேலியில் தாம் வசித்த வண்ணார்பேட்டை என்ற பகுதியில் எதிர்ப்புகளைக் கண்டுகொள்ளாமல் முதன் முதலாக ஒரு பள்ளியைத் தொடங்கி செயல்படுத்தினார். அப்பள்ளி இன்றும் அதே இடத்தில் சிறப்பாக செயல்பட்டு வருகிறது. இப்பள்ளியைத் தொடர்ந்து திருநெல்வேலி மாவட்டம் முழுவதும் ஏராளமான பள்ளிகளைத் தொடங்கி பாமர மக்களும் கல்விப் பெற இரேனியஸ் வழிவகுத்தார். பதினாட்டு ஆண்டுகளில் சிட்டத்தட்ட திருநெல்வேலி மாவட்டம் முழுவதும் கல்வியின் தொடக்கத்தை மக்களின் அருகில் கொண்டு சேர்த்தார் இரேனியஸ். இந்நிலை தமிழகத்தின் மற்ற மாவட்டங்களில் இல்லாத மிக குறுகிய கால கல்வி வளர்ச்சியாகும்.

முறையான கல்வியளிப்பதிலும் அதில் செழுமையடையச் செய்வதிலும் பெரும் கல்வியாளராகவே செயல்பட்டிருக்கிறார் ரேனியஸ். ஏனோதானோவென்று பெற்றோர்களின் அக்கரையற்று பெயரளவில் செயல்பட்ட பள்ளிகளை மூடி செழுமையான வளர்ச்சிக்குரியவற்றை மென்மேலும் செம்மைப்படுத்தினார். இவர் அன்று (1820 ல் 1838) ஏற்படுத்தியப் பள்ளிகளுள் சில பல்வேறு காரணங்களால் தொடர்ந்து செயல்படாமல் போனாலும் கல்வியின் மீது மக்கள் வேட்கைக் கொள்ள இவரது முயற்சிகள் அனைத்தும் மூல விதைகளாகின.

இன்று திருநெல்வேலி மாவட்டம் அதனிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு, தூத்துக்குடி தென்காசி, விருதுநகர் ஆகிய மாவட்டங்களாக விரிவடைந்துள்ள நிலையில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் இரட்டை நகரங்களான திருநெல்வேலி, பாளையங்கோட்டை ஆகியன கல்வியிலும் வணிக நிறுவனங்களால் நிறைந்திருப்பதற்கு அதன் ஆரம்பகாலத்தில் கிறித்தவ சமயப் பணியாளரும் நவீன கல்வியாளருமான இரேனியஸின் தன்னலமற்ற தீவிர சமூகப்பணிகள் அடித்தளமானவை என்பது வரலாற்றில் மறக்க இயலாத உண்மை.

கிறிஸ்தவ வரலாறு இந்திய மண்ணில் இரண்டாயிரம் வருடங்களாக தொடர்கிறது. பத்மு தீவுக்குள் யோவான் இறங்கி வேதாகமத்தின் கடைசி தொனி கேட்கும் முன்னரே இந்திய துணை கண்டத்தினுள் அன்பின் நற்செய்தி புனித தூதுவர்களை கொண்டும், அதன்பிறகு பல அற்புதப்பண்புள்ள திருத்தூதுவர்களை கொண்டும் அறிவிக்கப்பட்டது. சுய வெறுப்பு, தேவனின் மீதுள்ள அன்பு, மக்களை பற்றிய கரிசனை, அன்பு உள்ளம் என்று பல முகங்களின் வெளிப்பாடாக பல மிஷனரிகள் நம் நாட்டிற்கு வந்து கிறிஸ்தவ ஆத்மீக அறிவையும், சமூக வளர்ச்சி, பொருளாதார வளர்ச்சி, சமூக சீர்திருத்தங்கள் ஆகிவற்றை விதைத்தனர். அத்தகைய பெருந்தகையான மாமனிதர்களின் நற்செய்தி அணுகுமுறை மிகவும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. மேலும், அது இந்திய மண்ணின் போக்கினை உணர்ந்து கொள்ளவும், அதற்கு ஏற்ப செயலாற்றவும் உதவுகிறது.

வேதாகமத்தை நாம் வெறும் கதையாக வாசிப்பதில்லை. அதை நாம் ஒரு வழியாக, வாழ்க்கைமுறையாக பின்பற்றுகிறோம். அதைப்போல புதிய ஏற்பாடு அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் மற்றும் நிருபங்கள் போல கருத்தம்சங்கள் உடைய மிஷனரி சரிதைகள் மற்றும் வரலாறுகளை வெறும் கதைகளாக நாம் புரிந்துகொள்ளாமல் அதன் சாரத்தை உணர்ந்து, இக்காலத்தில் அவர்களின் அடிச்சுவடுகளை பின்பற்றினோம் என்றால் அக்காலத்தில் அவர்கள் உருவாகின கிறிஸ்தவ மலர்ச்சி, சமூக சீர்திருத்தங்கள், சமூகாய பூரமைப்புகள் இக்காலத்திலும் சாத்தியமே.

வெளி தேசத்தில் இருந்து நம் ஊரில் சுவிலேசம் அறிவிக்க வந்த மிஷனரிகள் நம்மூர் மக்களை புரிந்து கொண்டு அவர்களின் தேவைகளை அறிந்து கொண்டு அவர்களுக்கு ஏற்ப சுவிலேசத்தை அறிவித்தனர். அது சுவிலேசத்துடன் சேர்ந்து பல இவ்வுலக விடுதலைகளையும் அளித்தது. நாம் வாழ்கின்ற இந்த நவீனமயமான உலகில் மீண்டும் ஒரு கிறிஸ்தவ மலர்ச்சி மலர வேண்டும் என்றால் நாமும் அதற்கேற்ப புதிய ஆராய்ச்சிகளையும், புதிய அணுகுமுறைகளையும் செய்தல் அவசியம்.

மிஷனரிமார்களின் உழைப்பு

பல மிஷனரிகளின் உழைப்பின் பலனாக நாம் இந்நிலையை அடைந்திருக்கிறோம். இந்த மாற்றத்தை கொண்டு வர அவர்கள் என்ன செய்தனர்? அதை நாம் பின்வருமாறு வரையறுக்கலாம்

மிஷனர்கள்

1. மக்களின் வாழ்க்கையை புரிந்து கொண்டனர்.
2. மக்களின் தேவைகளை அறிந்து கொண்டனர்
3. மக்களின் குறைகளை கண்டுபிடித்தனர்
4. அதை தீர்க்க, தேவைகளை நிறைவாக்க என்ன வழிகள் உண்டு என்பதை அறிய தங்களை மேம்படுத்திக்கொண்டனர்.
5. தங்களின் செயல்பாடுகளை சரியாக வரையறுத்தனர்
6. மக்களை ஒன்று திரட்டினர்

7. அவற்றை மக்களிடம் கொண்டு சேர்த்தனர்
8. அவற்றிற்கான விழிப்புணர்வையும், வழிகாட்டுதலையும் விதைத்தனர்
9. மக்களின் போக்கை கண்காணத்து அவ்வபோது அவர்களை தங்கள் பாதையில் கொண்டுவந்தனர்.

சுருக்கமாக சொல்லவேண்டும் என்றால் Analyze - Strategize - Implement - Follow Up

இக்காலத்தில் இது சாத்தியமா?

மிஷனரிகள் கிறிஸ்தவ அறிவு மட்டும் அல்லாது கல்வி அறிவுமிக்கவர்கள். ரேனியஸ், கால்டுவெல், போப், மர்காசிஸ் போன்ற மிகப்பெரிய சுவிலேச பீரங்கிகள் கிறிஸ்தவம் மட்டும் அல்லது அன்றாட கல்விக்கு அவர்கள் கொடுத்த முக்கியத்துவமும், படைப்புகளும் ஏராளம். அவர்களின் வழிகாட்டுதலையும், வழிமுறைகளையும் அவர்கள் எழுதிய புத்தகங்கள் வாயிலாகவே நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். கிறித்துவின் கிருபையில் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்க ஆய்வாளர்கள் குழு இதில் முதல்கட்ட வேலைகளை தொடங்க துவங்கியுள்ளோம்.

இக்காலத்தில் மிஷனரிகள் இருந்தால் அவர்கள் என்ன செய்திருப்பார்கள் என்ற கேள்வியோடு துவங்கிய எங்கள் பயணம், மிஷனரிகளின் முதற்கட்ட பணியான analysis க்கு எங்களை வழிநடத்தியது. மக்களோடு மக்களாக அவர்களின் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை, பொருளாதார பின்னணி, சமூக, சமூகாய அர்ப்பணிப்பு என்று பல கோணங்களில் அவர்களை புரிந்து கொள்ள ஆய்வு மேற்கொள்ளவிருக்கிறோம். (இதற்கான விளக்கங்கள் வரும் பதிவுகளில் தெளிவுபடுத்துகிறோம்)

Statistics, Sociology, Collective Psychology, Theology போன்ற பாடங்களில் இதற்கு முன்பு வெளிவந்த ஆதாரப்பூர்வ ஆய்வுக்கட்டுரைகளை பின்பற்றி, கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்க குழுவினராக இந்த ஆய்வை துவங்கியுள்ளோம்.

முதற்கட்ட பணி

அனைத்திற்கும் ஒரு ஆரம்ப புள்ளி அவசியம். இந்திய கிறிஸ்தவம் என்று பெரிய பார்வையை கொண்ட நம் குழுவினர் எதிலிருந்து நம் ஆய்வை துவங்குவது என்று திகைத்திருந்த நேரத்தில் ரேனியஸ் என்ற மகான் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து இருநூறு ஆண்டுகள் முடிவடைந்த காரியம் கண்ணில் தென்பட்டது. ஆராய்ச்சி துவக்கம் ரேனியஸ் துவங்கி இருநூறு ஆண்டுகள் முடிவடைந்த திருச்சபைகளில் இருந்து துவங்கலாம் என்றும் தோன்றிற்று.

இந்த இனிய ஆய்வுக்கான முதற்கட்ட பணியினை ரேனியஸ் துவங்கிய திருச்சபைகளை கண்டறிந்து அங்கிருக்கும் மக்களை சந்தித்து அவர்களின் கருத்துக்களை சேகரிப்பதில் இருந்து தற்போது துவங்கியுள்ளோம். தொடர்ந்து ஆய்வுப்பணிகள் நடந்து வருகின்றன.

ஜெய்யுங்கள், எங்களோடு கைகோருங்கள்

வரலாறை புதிய கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கும் புதிய பயணத்திற்கு தயாராகுங்கள். வரலாற்றுச் சங்க குழுவினரோடு.

கள ஆய்வு

இருநூற்றாண்டு கொண்டாடும் சபைகளின் முதல் கட்ட கள ஆய்வு

சார்லஸ் தியாப்பிலஸ் ஈவால்ட் ரேனியஸ் (Charles Teoplilus Ewald Rhenius) ஐயர் (நவம்பர் 5, 1790 - ஜூன் 5, 1838) இவர் சாதீயப் பாகுபாடுகளைப் போக்கி சமத்துவக் குடியிருப்புகளை உருவாக்கியதுடன் பெண்கள் கல்விக்கு முன்னின்று பள்ளிகளைத் தொடங்கியவர். சமூகத்திற்கு உதவும் பல சங்கங்களைத் தோற்றுவித்த ஒரு சமூக சீர்திருத்தவாதியாகவும் விளங்கின இவர் 7.7.1820 ஆம் ஆண்டு பாளையங்கோட்டைக்கு வந்து சேர்ந்த கனம் சி.டி.ஈ. இரேனியஸ் அவர்கள் 18 ஆண்டு காலங்களாக நம்முடைய ஒருங்கிணைந்த திருநெல்வேலி மாவட்டத்தை மையமாக பணி செய்து 371 சபைகளை உருவாக்கியவர்.

அதுமாத்திரம் அல்லாமல் 5 ஆண்டுகளிலேயே 107 பள்ளிகளை நிறுவி பிள்ளைகள் கற்கும்படியாக ஐயர் அவர்கள் செய்த காரியமும் நமக்கு தெரியாமல் இல்லை. இருந்த போதிலும் ஐயர் அவர்கள் நம்முடைய முதல் ஆலயமாக பாளை கத்தீடரல் பேராலயத்தை கட்டினார். அதே ஆண்டிலே திருப்புவியங்குடியிலேயே ஒரு ஆலயத்தையும் அவர் கட்டினார். ஐயர் அவர்கள் உருவாக்கிய முதல் இந்த இரண்டு சபைகளும் இந்த ஆண்டிலிருந்து அதாவது 2023 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தங்களுடைய 200 வது நூற்றாண்டை கொண்டாடிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

அருளுர், அமத்தவொண்ணாக்குடி, சாத்தான்குளம், தச்சமொழி, செக்கடிவிளை, ஸ்ரீவைகுண்டம், கான்ஸாபுரம், கீழ்ப்பாட்டம் சபைகள் 2023 டிசம்பருக்குள் 200 ஆண்டினை முடிக்கின்றனர்.

200 ஆண்டுகளாக பல வரலாறுகள், தேய்ந்தும், மறைந்தும் போன நிலையிலேயே இன்றைய சூழலில் திருச்சபை வளர்ச்சி என்ன? இன்றைய சமுதாய வளர்ச்சி என்ன? இப்படிப்பட்ட பல்வேறு கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்கும் விதமாக சபைகளை கள ஆய்வு செய்து வருகின்றோம். நம்முடைய கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் உறுப்பினராக இரயில் ரவி அண்ணன் மற்றும் சகோதரர் மன்னா செல்வகுமார் மற்றும் திருமண்டல சாம்பவர் வடகரை சேகர குரு அருட்திரு A. ஜெபரத்தினம் அவர்களுமாக முதல் கட்ட பணிகளை கண்டு வந்தோம்.

வரும் நாட்களில் நெல்லை திருச்சபை மக்களை இந்த 8 சபைகளையும் சென்று பார்த்து வர ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது.

விபரங்களுக்கு ..

இரயில் ரவி +91 74023 65997

மன்னா +91 91767 80001

நெல்லையில் வீசீன கூடராளிகள்

அருளூர்

தச்சவமாந்

கீழ்ப்பாட்டம்

சாத்தான்குளம்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் அன்பின் வாழ்த்துக்கள்.

பூர்வ நாட்களை நினை; தலைமுறை தலைமுறையாய்ச் சென்ற வருஷங்களைச் கவனித்துப்பார்; உன் தகப்பனைக் கேள், அவன் உனக்கு அறிவிப்பான், உன் மூப்பர்களைக் கேள், அவர்கள் உனக்குச் சொல்லுவார்கள். உபாகமம் 32.7

ஒருங்கிணைந்த திருநெல்வேலி திருச்சபை உருவாகி சுமார் இரண்டரை நூற்றாண்டுகளாகின்றன. பராபரனின் பெரிதான கிருபையினால் இன்று திருமண்டலங்களாகவும், பல நூறு திருச்சபைகளாகவும் பெருகி வந்து கொண்டு இருக்கின்றது. பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரம். திருச்சபை சரித்திரத்தை அறிய வேண்டிய அவாவும் மக்கள் மனதில் அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கின்றது. இந்நிலையில் 'யார் நமது காரியமாய் போவான்,' **இதோ அடியேன் இருக்கின்றேன், என்னை அனுப்புமீ'** என்று ஏசாயா தீர்க்கன் முன் வந்தது போல திருநெல்வேலி வரலாற்றை மீள் பதிப்பு செய்யவும், வரலாற்று பணிகளை கள ஆய்வுப் மேற்கொள்ளவும், நின்றுபோன வரலாற்று 'தொடரோட்டத்தை தொடரவும்' கடவுளால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இயக்கமே 'திருநெல்வேலி கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்'

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் பலரின் அரும்பெரும் முயற்சியினால் தொடங்கப்பட்டது. நம்முடைய வரலாற்றுச் சங்கத்தின் தரிசனத்தில், இறையியல் கல்லூரி மாணவர்கள் பலர் தன்னார்வத்தோடு தங்களையும் இணைத்து செயல்பட்டு வருகிறார்கள். மேலும் தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள பல வரலாற்று ஆய்வாளர்களுடன் கைகொடுத்து இப்பணியைச் செய்து வருகின்றோம்.

வரலாற்றுச் சங்கமானது கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக உங்களுடைய ஜெபத்தினாலும் பேராசிரியர்களாலும், மிகச்சிறப்பாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. நமது பத்து அம்ச திட்டங்களில் மாத ஆய்விதழ், பழைய புத்தகங்கள் சேகரித்தல் மற்றும் டிஜிட்டல் செய்யும் பணி, புத்தக மறுபதிப்பு பணிகள், நூலகப் பணிகள், மிஷன் சுற்றுப்பயணம், புத்தக வனம் இணைய செயலி, ஆவணப்படம் தயாரித்தல், மிஷன் அருங்காட்சியகம், ஆய்வுக் கருத்தரங்கம் போன்ற பணிகளை கடந்த ஆண்டுகளில் செய்து வருகின்றதை நீங்கள் அறிந்ததே.

இந்த ஆண்டிலும் வரும் ஆண்டுகளிலும் நமது இலக்குகளை அதிகப்படுத்தி இருக்கின்றோம். குறிப்பாக **புத்தக மறுபதிப்பு, நூலக கட்டிட பணிகள், மிஷன் அருங்காட்சியகம்** மேற்கண்ட பணிகளை செய்ய வேண்டிய தேவையில் இருக்கின்றோம். இப்பணிகளில் நீங்கள் குடும்பமாகவோ, இயக்கமாகவோ அல்லது தனி நபராகவோ இணைந்து செயல்படவும் பங்கு பெறவும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

நம் சங்கத்தின் பத்து அம்ச செயல்திட்டத்தை நினைவுபடுத்துகின்றோம்:-

தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்றில் நீண்ட இடைவெளிக்கு பின்பு மீண்டும் ஒரு வரலாறு படைத்துக் கொண்டு இருக்கும்

மாத ஆய்விதழ் தான் '**கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்**'. கடந்த 2020ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதல் ஒவ்வொரு மாதமும் ஒவ்வொரு தலைப்பைக் கொண்டு பல்வேறு அரிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளோடு மிக சிறப்பாக வெளி வந்து கொண்டிருக்கிறது. **மறைக்கப்பட்ட, மறந்த, மறைந்த** மிஷனரிகள் மற்றும் திருச்சபை வரலாறுகள், கள ஆய்வுகள், பல்வேறு அரிய வரலாற்று பொக்கிஷங்களுடன் தமிழகம் முழுவதும் தொடர்ந்து 1530 க்கு மேற்பட்ட வாசகர்களுடன் வந்து கொண்டு இருக்கின்றது.

- காலவோட்டத்தில் அறுபட்டுக்கிடந்த இசைத் தமிழ் கண்ணிகளைத் தற்கால இசைத் தமிழ் உலகுக்குக் கோர்த்துக் கொடுத்த மாபெரும் இசைத் தமிழ் அறிஞர் தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர் அவருடைய அளப்பரிய செயல்களை நினைவுகூறும் வகையில் **ஆபிரகாம் பண்டிதர் நினைவு மின்னனு ஆராய்ச்சி நூலகம்** நம்முடைய சங்கத்தின் சார்பில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆபிரகாம் பண்டிதர் நினைவு ஆராய்ச்சி நூலகமானது தமிழ் கிறிஸ்தவ மின்னனு நூலகத்தில் **முதல் நூலகம்** என்ற சிறப்பைப் பெற்றது. இந்த நூலகமானது தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும், தமிழ் கிறிஸ்தவ ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும் பயன்படும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்றில் ஒரு புதிய மைல் கல்லாகவும் அமையும். மேலும் அநேக புதிய தமிழ் கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்களை உருவாக்கவும், ஆராய்ச்சியாளர்களை உருவாக்கவும் இது உதவியாக இருக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

- வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, மறுபதிப்பு செய்து வெளியிடப்படாத கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் வாழ்க்கை வரலாறு புத்தகங்களை மறுபதிப்பு செய்து வருகின்றோம். குறிப்பாக நெல்லை திருமண்டல வரலாற்று அறிஞர் பேராசிரியர் அருள்திரு **தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர்** அவர்களுடைய படைப்புகளை மறுபதிப்பு செய்து இன்றைய தலைமுறைகளுக்கு கொண்டு செல்லவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றோம். குறிப்பாக கடந்த ஆண்டு பேராசிரியர் அருள்திரு தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர் அவர்களின் வரலாற்று சிறப்புமிக்க புத்தகம் அனைத்தையும் மறுபதிப்பு செய்து வருகின்றோம்.

- நம்முடைய வரலாற்று சங்கமும் கிறிஸ்தவ ஆய்வு மற்றும் ஆவணப்படுத்து மையமும் இணைந்து **‘புத்தக வளம்’** செயலி செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றது. இந்த செயலி தமிழகத்தில் முதல் முறையாக டிஜிட்டல் முறையில் கையடக்க வடிவில் புத்தகமாக முழு நூலகமாக உங்கள் கைகளில் கொடுத்துள்ளோம். இன்னும் பல ஆயிரம் புத்தகங்களை பதிவேற்றும் பணி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. மேலும் பேராசிரியர் அருள்திரு தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர் பெயரிலேயே **நினைவு புத்தக அங்காடி** ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- தமிழக வரலாற்றில் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளுடைய பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த மிஷனரிகள் பணி செய்த இடங்கள், அவர்களுடைய நினைவிடங்கள், தங்கியிருந்த இல்லங்கள், கல்லறைகள், வரலாற்று சிறப்புமிக்க ஆலயங்கள், இரத்த சாட்சிகளாக மரித்த மிஷனரிகள் பணி செய்த மற்றும் தங்களை இரத்த சாட்சியாக ஒப்புக்கொடுத்த இடங்களை தெளிவான முறையில் பார்வையிடவும், வெளியிடங்களிலிருந்து வரும் மக்களின் வசதிக்காகவும் **Mission Tourist Map** என்று செயலி உருவாக்கி அதன் மூலம் அவர்கள் தங்குமிடங்கள், வழித்தடங்கள் அடங்கிய மின்னியல் கையேடு அமைப்பது.
- வரலாற்றின் பக்கங்களில் மறைந்து கிடக்கும் கீர்த்தனை கவிஞர்கள், உபதேசிமார்கள், முன்னாள் குருமார்களுடைய வரலாற்று பொக்கிஷங்களை சேகரித்து வருகிறோம். மேலும் அவர்களுடைய வரலாற்றுத் தகவல்கள், அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட திருச்சபைகள், கிறிஸ்தவ பாடல்கள் உருவாக்கம் பெற்ற வரலாறுகள், பாடல்களின் வரலாறுகளையும் சேகரித்து அதை மின்னியல் முறைக்கு மாற்றும் பணிகளையும் செய்து கொண்டு இருக்கின்றோம்.
- தமிழ் கிறிஸ்தவ பழைய புத்தகங்களை சேகரித்து மின்னியல் முறையில் ஆபிரகாம் பண்டிதர் நினைவு ஆராய்ச்சி நூலகத்திலும், பேராசிரியர் **அருள்திரு தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர் நினைவு புத்தக அங்காடி**யிலும் பதிவேற்றம் செய்வதுடன் புத்தகங்களை தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும், ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும் பயன்படும் விதமாக ஒரு சிறந்த ஆய்வு நூலகம் அமைக்கவும் முயற்சிகளும் மேற்கொண்டு வருகிறோம்.
- மிஷனரிகளின் வாழ்க்கை வரலாற்று சம்பவங்களை அடிப்படையாக கொண்டு ஆவணப்படங்களை வெளியிடுவதற்கான

முயற்சிகள் செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். கர்த்தருக்கு சித்தமானால், வருகிற ஆண்டு **கிளாரிந்தா. ஏமி கார்மைக்கேல்** மிஷனரிகளின் வரலாற்றை ஆவணப்படமாக்க திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

- தங்களுடைய வசதியான வாழ்வை தியாகம் செய்து நம் நாட்டிற்கு வந்து கோதுமை மணிகளாய் விதைக்கப்பட்ட மிஷனரிகள் மற்றும் தன் சொந்த மக்களுக்காக தங்களையே அர்ப்பணித்த நம் இந்திய மிஷனரிகளின் நினைவிடங்கள் மற்றும் கல்லறைகளை கண்டறிவதுடன் திருச்சபையுடன் இணைந்து பராமரித்து அவர்களுடைய தியாகங்களை குறித்த விழிப்புணர்வை திருச்சபை மக்களுக்கு ஏற்படுத்த பணியாற்றி வருகிறோம்.
- வரலாற்றுச் சங்கம் சார்பில் மிஷனரிகள் பயன்படுத்திய கலை பொருட்கள் மற்றும் புத்தகங்கள், பைபிள், சேகரித்து வரலாற்று **அருங்காட்சியகம்** அமைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். மிஷனரிகள் பயன்படுத்திய பொருட்களை சேகரித்து வருகிறோம்.
- கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் மற்றும் மேய்ப்பரின் பயிலகம் சார்பாக கடந்த இரண்டு மாதமாக இணையதள **சீர்திருத்த தமிழ் திருச்சபையின் ஆரம்பங்கள்** என்ற தலைப்பில் ஒவ்வொரு மாதமும் இரண்டாவது செவ்வாய்க்கிழமைகளில் இரவு ஏழு மூப்பது மணிக்கு நடைபெற்று வருகின்றன.

கிறிஸ்தவர்களுக்குள் பிரியமானவர்களே, கடந்த 2017ம் ஆண்டு அற்பமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட நம்முடைய திருநெல்வேலி **கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்** இது வரையிலும் பல்வேறு தடைகளையும், நெருக்கடிகளையும் கடந்து வந்திருக்கிறது. வரலாற்று ஆய்வாளர்கள், ஆசிரியர்கள், வாசகர்கள், நண்பர்கள், நலன் விரும்பிகள் ஆகியோருடைய இடைவிடா ஜெபத்தாலும், ஆதரவாலும், உதவியாலும் நம் திருநெல்வேலி கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. மேலும் நம்முடைய மாதாந்திர ஆய்விதழும் தடைகளின்றி வெளி வருகிறது. நம்முடைய கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்க செயல்பாடுகள் சிறப்பாக அமைய ஜெபத்தாலும், உடலுழைப்பாலும், பொருளாதார வழியிலும் உதவி வரும் அத்துணை நல்லுள்ளங்களுக்கும் நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். தொடர்ந்து நாம் செயல்பட வேண்டிய தளங்கள் அநேகமுண்டு. இணைந்து செயல்பட அன்புடன் அழைக்கிறோம். வரலாற்றுச் சங்கத்தின் ஓர் அங்கமாக வரலாற்றை அடுத்த தலைமுறைக்கு கொண்டு செல்லும் கருவியாவோம். சர்வ வல்லமை கொண்ட ஆண்டவரின் ஆயுதமாவோம்.

christianhistoricalsociety.in/
tchsportal.co.in

NEW
BOOK

AN INDIAN CHURCH IN AN ALIEN LAND

இதோ! சமகால திருப்பணி வரலாற்றில் ஒரு சிறந்த புத்தகம். 'அந்நிய தேசத்தில் ஒரு இந்திய திருச்சபை: இலங்கை தமிழ் திருச்சபைக்கு திருநெல்வேலி திருச்சபை அருட்பணி சங்கத்தின் (CMS) பங்களிப்பு' என்பது நற்செய்தியின் பங்களிப்பை பலமாக நிரூபிக்கும் ஆவணம் ஆகும். 19 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து இலங்கைக்கு புலம்பெயர்ந்த ஏழைகள் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களான தமிழர்கள் மத்தியில் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தி பகிரப்பட்டதை இது பலமான முறையில் எடுத்துரைக்கிறது. இலங்கையில் ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் கிறிஸ்துவை நோக்கிய மனமாற்றமும், அதையொட்டி அதன் விளைவாக உருவாகிய சமூக மேம்பாட்டையும், முனைவர் நெப்போலியன் பத்மநாதன் எடுத்துரைத்துள்ளார். இதற்காக இலங்கை கிறிஸ்தவத்தின் வரலாற்றுத் தன்மையைக் குறித்த கடுமையான ஆய்வை மேற்கொண்டுள்ளார். அத்தோடு, நற்செய்தியை எடுத்துச் சென்றவர்கள் உள்நாட்டு மக்கள் என்றும் சபையானது உள்நாட்டு மயமானது என்பதையும் வரலாற்றுச் சான்றுகள் மூலம் நிரூபித்துள்ளார். கிறிஸ்தவம் வெள்ளையர்களின் வெளிநாட்டு மதம் மற்றும் அருட்பணியாளர்கள் அனைவரும் அந்நியர்கள் என்ற வடிவமைக்கப்பட்ட கோட்பாட்டைக் குறித்த ஒரு வலுவான மறுப்பு இதுவாகும். எனவே இந்தப் புத்தகம் கிறிஸ்தவம் காலனித்துவ ஏகாதிபத்திய சமயம் என்ற கருத்தை எதிர்த்து நிற்கிறது. நிச்சயமாக இந்தப் புத்தகம் தெற்காசிய வரலாற்றாசிரியர்களையும் அருட்பணியாளர்களையும் பெரிதும் கவரக்கூடியதாயிருக்கும். எளிதில் படிக்கக்கூடிய இந்தப் புத்தகத்தை ஆசிரியர்களுக்கும் இறையியல் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் நான் ஆணித்தரமாகப் பரிந்துரைக்கிறேன்.

முனைவர். அருட்திரு. சாமுவேல் ஜெயக்குமார், PhD (OCMS, Oxford)
பேராசிரியர் மற்றும் இயக்குனர், இவாகுசலிக்கல் தியோலஜிக்கல் அக்காடமி, சென்னை.

AN INDIAN CHURCH IN AN ALIEN LAND

The contribution of the Tinnevely Mission of CMS
towards the Ceylon Tamil Mission

Return Requested:

CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

2.2.3(4)North Street,
Bungalow Surandai-627859.

Tenkasi District
Tamil Nadu
Ph: 04633 290401
Mo: 91767 80001

To

Tamil Printed Book- For Private Circulation Only

